ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ — ΕΔΡΑ: ΠΟΤΑΜΟΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

«Ἡ πάστρα εἶναι ἡ μισὴ ἀρχοντιά». Ἡ ἄλλη μισὴ εἶναι ἡ φιλοξενία. Φιλοξενία καὶ πάστρα — πάστρα καὶ φιλοξενία, εἶναι οἱ μαγνῆτες τοῦ Τουρισμοῦ εἶναι οἱ δυὸ ἀπαραίτητες προϋποθέσεις ὑπάρξεώς του.

Ἔτος Β' — Ἀριθ. φύλλου 11
31 Ἰανουαρίου 1955

Ἰδιοκτήτης—Διευθυντὴς—Ὑπεύθυνος
Ι. Α. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ (Φ. ΚΑΒΟΣ)
Ποταμὸς Κυθήρων

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Κυθήρων: ΝΙΚ. Π. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ — Ποταμὸς
Ἀθηνῶν: Π. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ (Π. Φύλλης) Βερανζέρου 44 — Τηλ. 51-132
Πειραιῶς: Θ. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗΣ Ναυάρχου Μπήττυ 20 — Τηλ. 40-274

Διαχειριστής:
ΕΥΣΤΡ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗΣ
Ποταμὸς Κυθήρων

ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ

ΓΡΗΓ. Λ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ, δικηγόρου

Ὅσοι εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ ζήσουνε τὴ θερμὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ποὺ μᾶς χάρισε ὁ «Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ» τὸ βράδυ τῆς 8ης Ἰανουαρίου, ἀσφαλῶς θὰ νοιώσανε τὴ χαρὰ καὶ τὴν ἱκανοποίηση, πὼς τὸ νησίμας, ξεχασμένο στὰ περιθώρια τῆς ἱστορίας, ξαναβγαίνει στὸ προσκήνιο καὶ δίνει τὸ παρὸν στὴν πνευματικὴ κίνηση τοῦ τόπου μας, μὲ τὸ δικό του τὸν τρόπο.

Ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ πάψανε πιὰ οἱ ἀρχαῖες Τριήρεις ν' ἀγκυροβολοῦνε στὴν πολυθόρυβη Σκάνδεια μὲ τὸ πλῆθος τῶν προσκυνητῶν ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου, ποὺ ξεκινοῦσανε μὲ μύρια τάματα γιὰ τὴν «Κυθέρεια», τὸ νησί, μας ἔμενε στὴ μνήμη τῶν πολλῶν ὄχι σὰν τὸ μυθικὸ σύμβολο τοῦ Βαττώ, μὰ περισσότερο σὰν τὸ «λυπημένο νησί» τοῦ Μπωντελαίρ, φτωχὴ ἀνάμνηση τῆς ὀρχαίας του αἴγλης.

Νὰ γιατὶ ἡ συγκίνηση ὅλων ἐμᾶς τῶν Κυθηρίων ἤτανε ἀπερίγραπτη ὅταν ἀπὸ τὰ χείλη τόσων ἐκλεκτῶν ἐργατῶν τοῦ πνεύματος πέρναμε τὴ διαβεβαίωση πὼς τὰ Κύθηρα, θὰ ξανορθοῦνε στὸ προσκήνιο τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς γιατὶ «ὁ χῶρος τους προσφέρεται γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς ὑποδειγματικῆς πνευματικῆς πολιτείας, γιὰ λογοτεχνικὰ ἐπιτεύγματα, διεθνεῖς πνευματικὰς συναντήσεις κλπ».

Γιὰ μᾶς ποὺ ζοῦμε τὸν οἰκονομικὸ καὶ πνευματικὸ μαρασμὸ τοῦ νησιοῦ μας νομίζω πὼς δὲν προσφέρεται θετικώτερη ὑπηρεσία καὶ οὐσιωδέστερη προσφορὰ ἀπ' αὐτὴν ποὺ μᾶς προσφέρουν σήμερα οἱ Ἕλληνες λογοτέχνες.

Ὅλοι μας σήμερα μιλοῦμε γιὰ τουριστικὴ ἀξιοποίηση τοῦ νησιοῦ. Κανεὶς μας ἀσφαλῶς δὲν παραγνωρίζει τὶς δυσχέριες καὶ τὶς ἐλλείψεις μας. Μᾶς λείπουν ξενοδοχεῖα θὰ ποῦνε ἄλλοι, μᾶς λείπει λιμάνι, μᾶς λείπει συνείδηση τουριστικὴ καὶ πάνω ἀπ' ὅλα μᾶς λείπουνε οἱ οἰκονομικὲς προϋποθέσεις γιὰ νὰ τὰ δημιουργήσωμε καὶ νὰ ἀξιοποιήσωμε τὶς ἀμέτρητες φυσικὲς καλλονὲς τοῦ νησιοῦ μας. Ἴσως ἔχουνε δίκιο ἐν μέρει. Ὡστόσο δὲν πιστεύω πὼς δικαιολογεῖται τόσος δισταγμὸς καὶ ἀπαισιοδοξία. Δὲν πιστεύω πὼς τόσοι σήμερα τουριστικοὶ τόποι ξεκινήσανε πάνοπλοι κι' ὕστερα, δεχτήκανε τοὺς τουρίστες. Πιστεύω ἀντίθετα πὼς τὸ ρεῦμα τῶν τουριστῶν καὶ ἡ ἀνάγκη δημιουργήσανε μὲ τὴν ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία στὴν ἀρχή, μὲ τὴν κρατικὴ μέριμνα ὕστερα τὶς προϋποθέσεις μιᾶς εὐχάριστης καὶ πολιτισμένης διαμονῆς. Ἔτσι γίνεται πάντα. Ἡ ἀνάγκη προσιάζει καὶ ἡ προσταγή της γίνεται ἐπινόηση, δραστηριότητα' ἔργο. Ἔτσι θὰ γίνη καὶ τώρα. Νομίζω πὼς τὸ πρῶτο ποὺ χρειαζόμαστε γιὰ νὰ κάνωμε τουρισμὸ εἶναι οἱ τουρίστες. Μὲ τὸ ρυθμὸ ποὺ θὰ μᾶς ἔλθουν καὶ μὲ τὶς ἀνάγκες ποὺ θὰ παρουσιαστοῦν θὰ δραστηριοποιηθῆ καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία καὶ θὰ φροντίση νὰ τὶς καλύψη. Δὲν εἶναι τόσο καθυστερημένος ὁ Τσιριγώτης ὥστε νὰ μὴν ἀντιλαμβάνεται τὶ χρειάζεται.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ πρῶτα ἀπ' ὅλα χρειάζεται σήμερα εἶναι ἡ προβολὴ τοῦ νησιοῦ γιὰ νὰ τὸ θυμηθοῦν καὶ νὰ τὸ γνωρίσουν οἱ ξένοι. Καὶ τότε ἀσφαλῶς θὰ τὸ ἀγαπήσουν.

Ὑπάρχει ἕνας μῦθος. Ὁ Μῦθος τῆς Κυθέρειας. Ἡ κατάλληλη ἐκμετάλλευσή του ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος, ἂν στοὺς ἴδιους δίνει τὴ χαρὰ τῆς καλλιτεχνικῆς δημιουργίας καὶ τὴν παρόρμηση νὰ ἐπισκεφθοῦνε τὸ νησί, σὲ μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ ξαναβγοῦμε στὸ προσκήνιο καὶ νὰ ἐκμεταλλευθοῦμε τὴν παρουσία τους καὶ τὴν πνευματικὴ προσφορά τους γιὰ νὰ παρουσιάσωμε τὸ νησί μας στοὺς ξένους ὄχι μονάχα σὰν ἕνα τόπο μὲ ποικίλες φυσικὲς καλλονὲς ἀλλὰ καὶ σὰν τὸ θρῦλο ποὺ ξανανειώνει καὶ προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς του στὴ χαρὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς νειότης, σύμβολο αἰώνιο τῆς ἀνοικανοποίητης ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ἔτσι θὰ χρησιμοποιήσωμε ὠφέλιμα γιὰ τοὺς δικούς μας σκοποὺς τὶς ὑπηρεσίες ποὺ μᾶς προσφέρονται καὶ θὰ καταφέρωμε ἐκεῖνο ποὺ πρέπει σήμερα νὰ εἶναι ἡ πρωταρχική μας ἐπιδίωξη:

Τὴν προβολή μας στοὺς ξένους γιὰ τὸ τουριστικὰ καὶ πνευματικὰ ἐνδιαφέροντα τοῦ τόπου ποὺ ἀποτελεῖ τὸ ἕνα σκέλος καὶ θὰ γίνη μὲ τὴν βοήθεια τῶν Ἑλλήνων λογοτεχνῶν. Τὸ ἄλλο σκέλος γιὰ τὴν καλή μας διαφήμιση θὰ τὸ ἀποτελέση ἡ δωρεὰν παραχώρηση ἑνὸς οἰκήματος στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν, γιὰ νὰ γίνη κάτι ἀνάλογο μ' αὐτὸ ποὺ ἔγινε νομίζω στὴν Ὕδρα καὶ τὴ Μύκονο. Ἔτσι θὰ δοθῆ ἡ εὐκαιρία καὶ στοὺς ζωγράφους νὰ μᾶς ἐπισκεφθοῦν κι' εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ μᾶς ἀγαπήσουν καὶ θὰ ὁλοκληρώσουν τὴν τουριστικὴ μας διαφήμιση. Τὰ ἄλλα θὰ ἀκολουθήσουν ὕστερα. Ὡς τότε ἂς συνειδητοποιήσωμε τὴν μοναδικὴ εὐκαιρία ποὺ μᾶς παρουσιάζεται, βοηθῶντας ἐκείνους ποὺ ἀναλάβανε τὴν δωρεὰν διαφήμισή μας. Τὰ Μακρυκύθηρα καλοῦν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος τάζοντάς τους λογιῶν λογιῶν πνευματικὰ ἐπιτεύγματα. Μαζί τους ἂς «σαλπάρωμε» κι' ἐμεῖς γιὰ τὶς καινούργιες προοπτικὲς ποὺ μᾶς ἀνοίγονται. Μὲ αἰσιοδοξία φρόνηση καὶ ἐμπιστοσύνη. Ἡ ἀρχὴ εἶναι καλή.

ΓΡ. Λ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

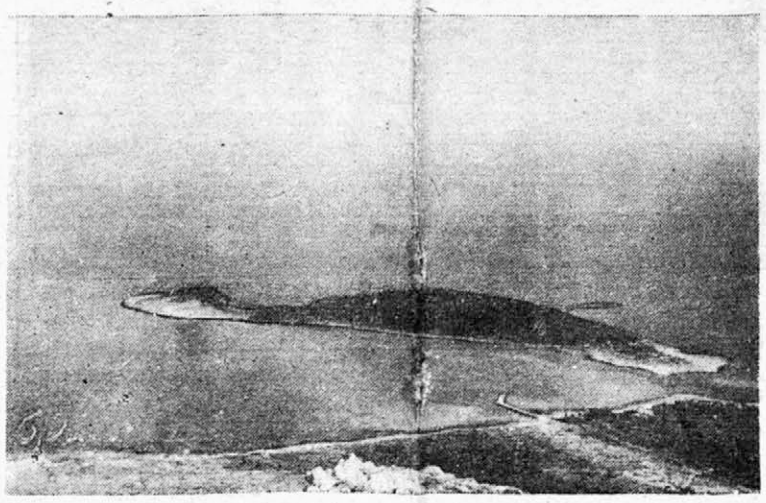

ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΑ, τὸ νησὶ τῶν Λογοτεχνῶν

Ο ΣΥΜΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ
ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

12 Ἰανουαρίου 1955

Ἀγαπητοὶ Κυθήριοι,

Ὁ Σύνδεσμος Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν, ἔπειτα ἀπὸ μακρὲς προσπάθειές του πέτυχε νὰ λάβη διὰ Β. Διατάγματος παραχωρητήριον τῆς μικρῆς παρὰ τὴν παραλίαν Διακοφτίου Κυθήρων νησίδος, τῆς γνωστῆς μὲ τὸ ὄνομα Μακρυκήθυρα. Στὴν πρωτοβουλίαν μας αὐτὴ μᾶς παρώθησαν διακεκριμένοι Κυθήριοι ποὺ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν ἀναζωογόνησιν τοῦ ὅλου νησιοῦ τῶν Κυθήρων, ὡρισμένοι δὲ καὶ προσέφεραν τὶς πρῶτες ὑλικὲς ἐνισχύσεις.

Ἡ βαθύτερη πρόθεση τοῦ Συνδέσμου μας δὲν εἶναι νὰ ἐξασφαλίση μιὰ εὐχάριστη γιὰ τὰ μέλη του καὶ τοὺς Ἕλληνες ἐν γένει λογοτέχνες διαμονὴ στὰ μαγευτικὰ παράλια τῶν Κυθήρων. Ὁ σκοπός μας εἶναι πολὺ εὐρύτερος καὶ συνίσταται στὴν ἀπαρχὴν μιᾶς πλουσίας καὶ διεθνοῦς κινήσεως πρὸς τὸ ἐγκαταλελειμμένο σήμερα μαγευτικὸ νησὶ τῆς Ἀφροδίτης. Εἴμαστε λάτρεις τοῦ ἀπαράμιλλου φωτὸς καὶ τοῦ μεθυστικοῦ γαλανοῦ τῆς ἰδιαίτερης πατρίδας σας καὶ σὰν πνευματικοὶ Ἕλληνες ἐπιζητοῦμε, μέσα στὰ νεώτερα πλαίσια τοῦ πολιτισμοῦ μας, τὴν ξαναγέννηση τῶν Κυθήρων στὴν αἰσθητικὴ καὶ φυσική τους παράδοση καὶ γοητεία.

Ὁ Σύνδεσμός μας ἐνδιαφέρεται μὲ τὴν ἵδρυση τῶν ἀπαραιτήτων πνευματικῶν κέντρων τοῦ οἰκισμοῦ νὰ φέρη σ' ἐπαφὴ τοὺς Ἕλληνες καὶ ξένους διανοουμένους καὶ καλλιτέχνες μὲ τὴ φυσικὴ ὀμορφιὰ τῶν Κυθήρων, ποὺ εἶναι μιὰ προνομοιοῦχος Ἑλληνικὴ περιφέρεια, ἕνα σημεῖον γῆς στὴν ἀπεραντοσύνη καὶ τὴν διασταύρωση τριῶν φωτεινῶν καὶ γαλάζιων πελάγων τῆχώρας μας, τοῦ Μυρτώου, τοῦ Κρητικοῦ καὶ τοῦ Ἰονίου. Θέλουμε μὲ τὶς γιορτὲς καὶ τὶς τουριστικὲς ἐκδηλώσεις ποὺ θὰ διοργανώσουμε νὰ ξαναφέρουμε στὰ Κύθηρα τὴ νοσταλγία τῆς ἀνθρωπότητας γιὰ μιὰ γαλήνη καὶ μιὰ δροσιά.

Ἀπευθυνόμενοι σὲ Κυθηρίους δὲν ἔχουμε ἀνάγκη νὰ μακρηγορήσουμε γιὰ τὴν ὀμορφιὰ καὶ τὴν αἰσθητικὴ ἀξία τοῦ νησιοῦ σας. Θέλουμε μόνο νὰ σᾶς ξεκαθαρίσουμε, πὼς κανένα ἀτομικὸ ἢ ἐπαγγελματικὸ συμφέρον δὲν μᾶς ἔφερε στὸ νησί σας. Τοὐναντίον, μονάχα ἡ ἰδεολογικὴ καὶ ἑλληνικὴ πρόθεση τῆς θυσίας καὶ τῆς ἀγάπης γιὰ τὰ δοξασμένα τοπία καὶ τοὺς θησαυροὺς τῆς Ἑλλάδας μας. Θὰ προσφέρουμε στὸ νησί, σ' ὁλάκερο τὸ νησί, τὴν καρδιὰ καὶ τὸ πνεῦμα μας.

Ἂν στὴν πρόθεση μας αὐτὴ συναντηθῆ καὶ ἡ γνώριμη τοπολατρεία τῶν ἐδῶ Κυθηρίων καὶ ὁ πάναγνος ἐνθουσιασμὸς τῶν ὁμογενῶν σας τοῦ ἐξωτερικοῦ γιὰ τὸ ἀθάνατο νησί σας, τότε νᾶστε βέβαιοι πὼς σὲ δέκα, σὲ εἴκοσι ἔστω χρόνια, ἡ ὄψη τοῦ νησιοῦ σας θἄχει ἀλλάξει. Θἄχει μπεῖ πάλι μὲ τὰ φτερὰ τῆς παλιᾶς του φήμης στὴν νέα ἐθνική μας ἀξιοποίηση, σὰν ἕνα κόσμημα τῆς Ἑλλάδας καὶ σὰν μιὰ δυνατὴ πνοὴ τοῦ γλυκοῦ Ἑλληνικοῦ Νότου. Τὰ Κύθηρα θἄχουν γίνη, ὅπως μποροῦν νὰ τὸ κερδίσουν, μιὰ ξεχωριστὴ τουριστικὴ ἀξία τῆς χώρας μας.

Μ' αὐτὰ τὰ αἰσθήματα καὶ μὲ τὶς καλύτερες ἐλπίδες μας γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς φιλικῆς συνεργασίας σας.

Διατελοῦμε δικοί σας.

Ὁ Πρόεδρος — *Ὁ Γεν. Γραμματεὺς*
Γ. Κ. ΣΤΑΜΠΟΛΗΣ — *ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ*

"ΕΝΑ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ,,

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ παλαιοῦ συνεργάτου μας κ. Δημητρίου Ἀλιμπράντη βουλευτοῦ Πειραιῶς, τοῦ ὁποίου τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς νήσου μας ἀποτελεῖ παράδειγμα διὰ πολλοὺς συμπολίτας.

Πρὸς
Τὴν Δ)νσιν τῆς Ἐφημερίδος
«ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ»
Εἰς Ποταμὸν - Κυθήρων

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τοῦ πρώτου ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἐφημερίδος σας, ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τὴν ἐν γένει ἐμφάνισιν καὶ τὸ ἰδεολογικὸν περιεχόμενον της, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀσκηθεῖσαν, ἀπὸ τῶν στηλῶν της, ἐπίμονον γραμμήν, πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ἐν γένει τοπικοῦ φρονήματος καὶ διὰ τὴν αἰσιόδοξον προοπτικὴν τῆς μελλοντικῆς ἐξελίξεως καὶ ἀνόδου τοῦ ἀγαπητοῦ μας νησιοῦ σας. Τὰ συγχαρητήρια ὅλων τὰ δικαιοῦσθε, διότι ἡ ἔκδοσις καὶ ἡ διατήρησις εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ κύρους, μιᾶς ἐπαρχιακῆς ἐφημερίδος καὶ μάλιστα τῶν στενῶν ὁρίων ἑνὸς νησιοῦ καὶ αἱ πολυποίκιλοι δυσκολίαι καὶ δυσχέρειαι ποὺ παραβάλλονται, κατὰ κανόνα, εἰς τὴν ἔκδοσίν της, ἀπαιτεῖ πειθαρχημένην ἀφοσίωσιν τῶν ἐκδοτῶν της, εἰς τὴν χαραχθεῖσαν προγραμματικὴν ἀποστολήν της.

Ὁ «Κυθηραϊκὸς Τύπος» ὑπηρετήσας, μὲ ἐπιτυχίαν καὶ ἀπόδοσιν, τὸ ἀναγκαῖον πατριωτικὸν σύνθημα, ὅτι ὅλοι οἱ Κυθήριοι, ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκωνται καὶ ὅπου καὶ ἂν διαβιοῦν, εἶναι ἀδελφοί, στενὰ συνδεδεμένοι καὶ ἀδελφικῶς συνεργαζόμενοι, δι' ἕνα κεντρικὸν προορισμὸν τῆς ζωῆς των, τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Κυθήρων καὶ τὴν ἀνύψωσιν τῆς ζωῆς τοῦ πληθυσμοῦ των, δικαιοῦται, ἐκτὸς τῶν συγχαρητηρίων καὶ τῶν ἐπαίνων ὅλων τῶν ἀγωνιστῶν αὐτῆς τῆς ἀναζητουμένης, ἀπὸ ὅλην τὴν χώραν, Ἐθνικῆς προσπαθείας.

Ὅπως καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος σας μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία, ἀδιστάκτως, νὰ διαλαλήσω, τὰ Κύθηρα, ἐκτὸς τῆς φυσικῆς γοητείας ποὺ διαθέτουν, δύνανται νὰ διακηρύξουν, ὅτι διαθέτουν καὶ ἕνα ξεχωριστὸ πολύτιμο κεφάλαιο, τὴν ἀγάπην τῶν ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου Κυθηρίων, πρὸς τὸ πτωχικὸ νησί των, πρὸς τὴν γαληνεμένην πατρίδα των. Αὐτὴ ἡ «ἄνευ προηγουμένου» πατριωτικὴ στοργὴ τῶν Κυθηρίων ἂς ἐμπνέει τὴν πίστην ὅλων διὰ τὸ μέλλον τοῦ νησιοῦ καὶ τὴν πεποίθησιν ὅτι, μὲ τὸ νέον ἔτος, ζωηρότερα θὰ διαφανοῦν, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τῶν μεγάλων πατριωτικῶν των ἔργων, αἱ καλαὶ ἡμέραι τῶν Κυθήρων. Καὶ μὲ τὴν βεβαιότητα αὐτήν, εὔχομαι εἰς τὸν «Κυθηραϊκὸν Τῦπον» μακρὰν καὶ εὐτυχῆ ζωὴν καὶ εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῶν Κυθήρων, ἀδίστακτον πίστιν εἰς τὴν καθορισθεῖσαν ἀρχήν: τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰλικρινοῦς συνεργασίας ὅλων, διὰ τὸ καλὸν τῆς ζωῆς ὅλων.

Μὲ φιλικοὺς Χαιρετισμούς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΙΜΠΡΑΝΤΗΣ
Βουλευτὴς Πειραιῶς

ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΩΝ

Περὶ παραχωρήσεως τῆς νησίδος τοῦ Δημοσίου «Μακρυκύθηρα» εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν: 1) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α.Ν. 2344) 1940 «Περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ ἀπ. 11)11)29 Διατάγματος «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθροο 1 παρ. ΙΙ Ν. 5234) 1941, 2) τὴν ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1954 γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων καὶ 3) τὴν σύμφωνον γνώμην τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ναυτικοῦ, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Παραχωροῦμεν κατὰ κυριότητα εἰς τὸν Σύνδεσμον Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν τὴν πρὸς τὴν Ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς νήσου «Κύθηρα» κειμένην νησῖδα «Μακρυκύθηρα» ἢ Μακρονῆσι» ἀντὶ τιμήματος δραχμῶν ἑξήκοντα χιλιάδων, ἔναντι τοῦ ὁποίου ὁ Σύνδεσμος κατέβαλε δραχμὰς ἓξ χιλιάδας ὡς πρώτην δόσιν δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4202) 21.10 54 διπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ ταμείου Γενικῶν Ἐσόδων Ἀθηνῶν, τοῦ ὑπολοίπου καταβληθησομένου εἰς ἐννέα (9) ἰσοπόσους δόσεις, ἐντόκως πρὸς 7ο)ο τὴν 1ην Ὀκτωβρίου τῶν ἐτῶν 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, καὶ 1963.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παραχώρησις, γίνεται πρὸς τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς ἀνέγέρσεως ἐπὶ τῆς νησίδος οἰκοδομῶν χρησιμοποιηθησομένων ὡς κατοικιῶν τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου καὶ τῆς δημιουργίας προτύπου συνοικισμοῦ ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος, ἀπαγορευομένης τῆς μεταβιβάσεως τῆς νησίδος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τρίτους ἢ τῆς συνάψεως οἱασδήποτε ἐμπραγμάτου ὡς ἐπίσης ἐνοχικῆς σχέσεως ἀφορώσης τὴν νησῖδα, μὴ συμβιβαζομένης πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν.

Ἡ παράβασις τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὅρου, συνεπάγεται αὐτοδικαίως τὴν ἀκύρωσιν τῆς παρούσης παραχωρήσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1954.

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Ὁ Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός,

Λάμπρος Εὐταξίας

ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΕΣ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Κώστα ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ πρόσκληση γιὰ τὴ συμμετοχὴ τῶν Δ. Σ. τῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων, ὡς καὶ τῶν Κυθηραϊκῶν Ἐφημερίδων «Κυθηραϊκὴ Δράσις» καὶ «Κυθηραϊκὸς Τῦπος» στὴν Πρωτοχρονιάτικη γιορτὴ τοῦ «Συνδέσμου Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν, ποὺ δόθηκε τὸ βράδυ τῆς 8ης Ἰανουαρίου 1955 στὴν αἴθουσα τοῦ ἑστιατορίου «Ἑλληνικόν», μεταξὺ τῶν ἄλλων περιελάμβανε καὶ τὰ ἑξῆς.

«Κατὰ τὴν συγκέντρωση θ' ἀπονεμηθῇ δίπλωμα εὐεργέτου τοῦ Συνδέσμου στὸν κ. Παν. Βιαρόπουλο»...

Ἡ παράγραφος ἀκριβῶς αὐτὴ μᾶς κέντρισε πάρα πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον. Γιατί, τὸ νὰ τιμᾶται ἀπὸ τὸν κόσμο τῶν Γραμμάτων ἕνας Κυθήριος καὶ μάλιστα στὸ ὕψος τῆς τιμῆς «Εὐεργέτου», εἶναι κάτι πάρα πάνω ἀπὸ «ἁπλῆ εἴδηση». Εἶναι τιμή, καὶ τιμὴ δική μας μεγάλη. Ἔτσι μὲ ἀπόλυτα εὐχάριστη προκατάληψη γιὰ μιὰν «ἐνδιαφέρουσα βραδυά» στὶς 9 ἡ ὥρα τὸ βράδυ στὴν αἴθουσα τοῦ ἑστιατορίου βρέθηκαν μέσα σὲ τόσους λογοτέχνας καὶ οἱ κ. κ. Ἰ. Φώτιος, Π. Φύλλης, Ε. Μεγαλοοικονόμος καὶ ὁ ὑποφαινόμενος μετὰ τῶν κυριῶν των, οἱ κ. κ. Μ. Πετρόχειλος, Γρ. Λ. Κασιμάτης, Χ Κρίθαρης, Δ. Ἀεργυρόπουλος καὶ Ι. Κασιμάτης.

(Συνέχεια στὴν 3η σελίδα)

ΣΤΑΡΑΤΑ

ΟΙ ΜΟΥΛΑΡΩΜΕΝΟΙ

... Ἔχουνε νὰ ποῦνε λοιπὸν ὑπάρχουνε ἄνθρωποι, Τσιτες, ποὺ ἅμα θυμώνουνε βαβλίζουνε οὔτε στρουγοῦτε καὶ κλωτσοβολοῦνε. «μουλαρώνουνε». Ποὺ πα δὲν κατέω νὰ πῶ τὶ πᾶ Ἂς εἶναι...

τὸ λοιπὸ οἱ Τσιριγῶτες, ἐμουλαρώσανε λέει ΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ» ἐπειδὴ ἐθέλανε νὰ χτιζότανε πρῶτα τὸ ΣΥΝΤΡΙΒΑΝΙ--νὰ ὕπαρχε λέει καὶ κάτι γιὰ «ἄρμεγμα» - κι' ἀπὲ ἂς ἀνοιγόντουσαν κ' οἱ χαραμποὶ – ἀσφαλιόστρωση καὶ νοσοκομεῖο...

Δὲν τὸ κατέω ἂν οἱ «μουλαρωμένοι» ἔχουνε δίκηο ἢ ὄχι. Ὅμως κατέω καλά, πὼς «εἴμαστε» πολλοὶ πάρα πολλοὶ ἀπὸ δαύτους.

ΜΠΟΥΜΠΟΥΡΑΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ

... Ἀποτελεῖ θανάσιμον πλῆγμα ὁ τοπικισμὸς ὑπὸ τὴν κακὴν ἔννοιάν του, τῆς ἀντιδράσεως ἢ τῆς ἀδιαφορίας δι' ὅ,τι γίνεται λίγο πάρα ἔξω ἀπὸ τὴν αὐλήν μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ
Βουλευτὴς Κυθήρων

(Ἀπὸ τὸ ἄρθρον του «ΟΛΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ» εἰς τὸν «Κ.Τ.» ἀρ. φύλλου 9, τῆς 15-11-54)

Κυθήριοι προβῆτε εἰς τὸν σωτήριον δι' ὅλους μας ἀναδασμὸν τῆς γῆς

"ΜΕΝΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΠΟΛΛΑ ΠΡΟΤΑ ΑΠ' ΟΛΑ ΝΑ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟ ΣΥΝΤΡΙΒΑΝΙ.

ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑ

ΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΣΠΥΡΟΣ ΞΑΝΘΑΚΗΣ

Τοῦ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΒΡΕΤΤΑΚΟΥ

('Ο «Κυθηραϊκός Τύπος» ἔχει τήν τιμήν νά παρουσιάση σήμερα στό πλατύ Κυθηραϊκό κοινό τόν «πρῶτο» Κυθήριο ποιητή κ. Σπύρο Ξανθάκη ποὺ γεννήθηκε στή Χώρα τό 1919. Ἡ παρουσίαση γίνεται ἀπό τό γνωστό Ἕλληνα ποιητή κ. Νικηφόρο Βρεττάκο, «γείτονά μας» ἀπό «τήν ἀποσκιαδερή τή μέσα Μάνη», τή Μάνη τοῦ «Γέρο» Ταϋγέτου, μέ σύντομο Κριτικό σημείωμα γιά τό ἔργο τοῦ κ. Ξανθάκη.

Μέ τήν εὐκαιρία καί μετά τό σημείωμα, παραθέτομε ἕνα ἀνέκδοτο παλιό ποίημα τοῦ συνεργάτη μας κ. Π. Φύλλη ἀφιερωμένο στόν ποιητή κ. Ν. Βρεττάκο).

—Στό διάστημα τῆς ποιητικῆς μου ζωῆς, πολλοί νέοι ποιητές παρουσιάστηκαν καί μ' ἀρκετούς ἔγινα φίλος. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς εἶναι κι' ὁ Σπύρος Ξανθάκης ἀπό τά Κύθηρα τό γειτονικό νησί ποὺ τ' ἀγνάντευα παιδί ἀπό τήν Πλούμιτσα, καί μοῦ φαινόταν τόσο κοντινό, δυό πηδιές θάλασσα σχεδόν. Κυκλοφόρησε τήν πρώτη του συλλογή στά 1939 (Ἀποκαθήλωση) ποιήματα μέ πικρή διάθεση, ποὺ τό γνήσιο αἴσθημά τους προδιάθεσε εὐνοϊκά τήν κριτική. Ἡ δεύτερή του συλλογή (Ἡ παρουσία τοῦ Δευτέρου—1940) παρουσιάζεται μέ περισσότερες ἀξιώσεις, ἀποκαλύπτοντάς μας μιά φύση βαθύτερα δραματική. Ὅλοι λίγο πολύ ζοῦμε τό δρᾶμα τοῦ Δευτέρου ἑαυτοῦ μας, ποὺ μπορεῖ νἆνε ὁ πιό ἀληθινός ἤ ὁ πιό ψεύτικος, ἀντίφαση μέσα στήν ἴδια τήν ὕπαρξή μας, ποὺ μᾶς βασανίζει. Ὁ δεύτερος ἑαυτός τοῦ Ξανθάκη, εἶναι ὁ δυνατός, ὁ ἀνήσυχος, ποὺ τόν παρασύρει προσπαθώντας νά τόν βγάλει ἀπό τόν ἀμέριμνο κόσμο, περνώντας τον ἀπό τή δύσβαστο κι' ἐνάντια ἀτραπό τῆς τέχνης.

Ἤρθε μιά Νύχτα καί μέ βρῆκε...
. . . . . .
τοῦ λέω: «μέ θέλεις;» μ ἐγκαρτέρηση στά μάτια
στά ὑγρά μου μάτια ποὺ ἔκπληκτα πλαταίναν
Δέ μέ λυπήθη! μοῦ ἀποκρίθη:
«πᾶμε!»

Κι' εἶνε ὁ ἴδιος ὁ δεύτερος ποὺ ἐπανέρχεται κάθε τόσο καί νά τόν καθηλώνει κάθε τόσο, ἀνάμεσα στό μεγάλο ἀνθρώπινο δίλημμα.

. . . στή γῆ πάλι νά λάμπουνε τά μεσημέρια δέν θά ἰδῶ; Κ' οἱ ἐλπίδες μου
μές στήν καρδιά μου πάλι δέ θ' ἀνθίσουνε;
Καί στό χωριό μου μιάν αὐγούλα ρόδινη
ἡ πατρική μου πόρτα δέ θά γιορταζε;

Ἡ τρίτη του συλλογή (κυκλῶνες 1944) κινιοῦνται σ' ἕνα κλίμα ἐλαφρότερης κατάθλιψης. Ὁ στίχος ποὺ ἀρχίζει τό πρῶτο ποίημα τῆς συλλογῆς, εἶναι χαρακτηριστικός.

Αὐτά τά λόγια χαράχτηκαν μετά τήν ἥττα.

Ὡστόσο μέσα στήν συλλογή του αὐτή, ἀφήνει νά διαφανοῦν μερικοί διάδρομοι φωτός.

... πουλιά σπαθίζουνε τρελλά
τή γαλανή ἀθωότητα τῆς μέρας.

Θά βγῆ ὅμως ὁ ποιητής ἀπό τόν ἑαυτό του, ὕστερα ἀπό τήν ἀναστάτωση τοῦ κόσμου, ποὺ θά φέρη ὁ τελευταῖος πόλεμος κι' οἱ πρόσφατες ἑλληνικές περιπέτειες. Θ' ἀναρωτηθῆ γιά τήν ἐλευθερία καί γιά τή δικαιοσύνη, θά ξυπνήση ὁ ἀνθρωπισμός του γιά τούς ἄλλους κι' εἶναι ὁ μόνος τρόπος αὐτός γιά νά κάνη κανεῖς μιά ἔξοδο ἀπό τόν ἑαυτότου καί νά ἐπιτελέση ταὐτόχρονα ἕναν ἀνθρώπινο προορισμό. Θά περιοριστῶ—πέρα ἀπό τίς ἀνησυχίες ποὺ τόν βασανίζουν—σέ λίγους στίχους ποὺ δίνουν τήν ἀνάστάτωση μιᾶς ἐποχῆς, τό ξερίζωμα, τήν περιπέτεια, τήν ἀπόγνωση, τή συμφορά, τό ἀδιέξοδο.

Σκοτείνιασε! Οἱ σαλταδόροι κρύψαν στό σακί τό καρβέλι τοῦ ἥλιου
. . . . . .
Οἱ χωρικοί φόρτωσαν τή θλίψη στά μουλάρια τους
Καί τράβηξαν γιά εἰρηνικώτερους οὐρανοὺς καί γιά πιό φιλόξενο χῶμα...

Τά ποιητικά στοιχεῖα πού χαρακτηρίζουν τήν ἐργασία τοῦ Σπύρου Ξανθάκη γίνονται ἀρκετά ἔκδηλα ἀπό τούς στίχους ποὺ παράθεσα, παρμένους ἀπό τρία διαφορετικά βιβλία του. Ὁ βαθμός τῆς γνησιότητας ἑνός ποιητή συνάγεται ἀπό τό δαιμόνιον ποὺ τόν συνταράζει. Ἡ σύντομη αὐτή παρουσίαση, νομίζω ὅτι πείθει γιά τό βαθμό αὐτό τῆς γνησιότητας. Τό πᾶν εἶναι στήν ποίηση, νά κατορθώνη νά δημιουργῆ κανεῖς μιά προσωπική ποιητική ἀτμόσφαιρα. Προσπάθησα ν' ἀποδώσω ὅσο μποροῦσα πιό πιστά τήν ἀτμόσφαιρα τοῦ Σπύρου Ξανθάκη.

ΝΙΚΗΦ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ

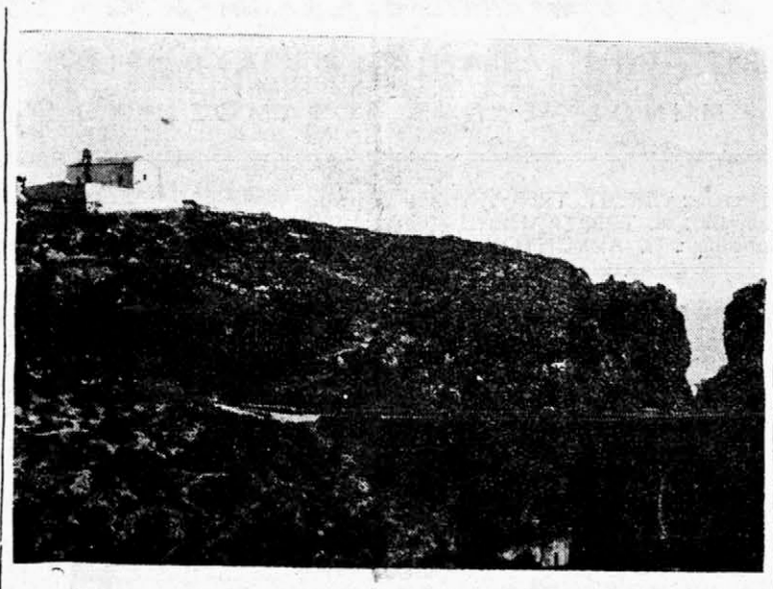

«ΣΠΑΡΑΓΑΡΙΟ»

ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΑΪΚΑ

ΤΟ ΝΗΣΑΚΙ ΜΑΣ

Στόν κ. Π. Βιαρόπουλο

Ζωγραφιστό στό πέλαο μέ τό σχῆμα
φανταστικοῦ πουλιοῦ, τ' ὡραῖο νησί,
μέ μιά ἀλυσσίδα κρέμεται χρυσή
ἀνάμεσα ἀπ' τόν ἥλιο καί τό κῦμα.

***

Περνάει ἀπ' τή Μεσόγειο τήν πλατειά
θαλασσινή μας λύρα σάν δοξάρι,
ποὺ ἀλλάζει ἐδῶ τό κῦμα σέ φωτιά,
τήν ἄσπρη πέτρα σέ μαργαριτάρι.

***

Μέσ' ἀπ' τό διαμαντένιο πυρετό
τῆς Μεσημβρίας, πλωρίζει ἀγάλια—ἀγάλια
βαθειά στά παραμύθια τοῦ Βαττώ
καί τοῦ Μπωντλαίρ τά μουσικά ἀκρογιάλια

Ἀφρός καί φῶς ἐσμίξαν γύρω ἀπ' τό
κορμί τῆς Κυθερείας—θά τ' ἀγκαλιάσης
γλυπτό στό φῶς, ὁλόγυμνο, σ' αὐτό
τό μυθικό ξημέρωμα τῆς πλάσης...

***

Γιατί ἀπ' τήν ἴδια αἰώνια ἀφρογενιά
τό διάφανο τό σχῆμα του ἔχει πάρει!
—Ἀλέστα ἀδέρφια μου, ὄρτσα τά πανιά!
τό καλοτάξιδό μας θά σαλπάρη.

ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

ΣΗΜ.—Τό ποίημα αὐτό τό πρῶτο γιά τά Μακρυκύθηρα γράφτηκε τήν βραδυά τῆς γιορτῆς καί ἀπαγγέλθηκε ἀπό τόν ἴδιο τόν ποιητή.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Εἰς τά δέκα τό κοπέλι,
ἀρχινᾶ καί χωρατεύει.
Εἴκοσί ναι γλεντιστής,
καί καλός ξεφαντωτής.
Εἰς τά τριάντα εἶν' ἀντριωμένος,
καί στόν κόσμο ξακουσμένος.
Στά σαράντα λεῖ καί δένει,
τά παιδιά του ἀνασταίνει.
Στά πενήντα γιά βουλή,
ἔχει κεφαλή καλή.
Στά ἑξῆντα πιά ζαρώνει.
καί μαγκοῦρες συμμαζώνει.
Στά ἑβδομήντα δέ φελᾶ,
μόνο τά ψωμιά χαλᾶ,
Στά ὀγδόντα σέρνεται,
κι' ὀρνιθοτυφλαίνεται.
Στά ἐνενῆντα κι' οἱ δικοί του,
τή βαριοῦνται τή ζωή του.
Στέκουνε καί συντηροῦνε,
τό Θεό περικαλοῦνε:
Θέ μου καί πάρε μάς τονε
ξερό καί κάνε μάς τονε.
Νά μήν τά φτάση ἑκατό
καί δέν τόν ταγιαντοῦμε πιό.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

61

Τά λόγια σου πρίν νά τά πῆς
μέτρα τα ἕνα ἕνα,
καί τῆς καρδιᾶς σου τά κλειδιά
μή δίνεις στόν καθένα.

62

Τά σκαλοπάτια τῆς ζωῆς
νά τά στιμάρης πρῶτα,
διπλᾶ νά μήν τά δρασκελᾶς
κι' ὁποιονε θέλεις ρῶτα.

63

Κεῖνα τ' ἀνήμερα πουλιά
ποτέ μήν τά σκοτώνεις,
ξερίζωνέ τους τά φτερά
κι' ἀπέ νά τά μερώνης.

64

Ἄρχισε γλῶσσα νά λαλῆς
κι' ἀχεῖλι μου μελέτα,
κορμί μου βαριορίζικο
τά βάσανά σου πέ τα.

65

Ὅποιος τήν πίκρα του γελᾶ
τόν πόνο του γλεντίζει,
πρεπούμενα τή ζῆση του
κι' ἀλέγρα κουλαντρίζει.

66

Θά βρῆς μονάχα ἕνα θεό
στόν κόσμο διχως λάθος,
ὅπως δέν βρίσκεις ἄνθρωπο
δίχως καϋμό καί πάθος.

(Ἀπό τή λαογραφική συλλογή τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Τύπου».)

ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΟ

ΜΑΝΤΗΛΙ ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΟ

Στό Νικηφόρο Βρεττάκο

Μαντῆλι Τσιριγώτικο διασμένο καί ὑφαντό
μέ διάπλατον ὁρίζοντα καί κατακάθαρο ἥλιον
ἀπό τό «Κουτσοκέφαλο» Βρεττάκο σοῦ ἀνεμίζω.
Κατακαρσί μου, ὁ «Γέρος» σου κι' ἀντίκρυ μου ὁ Κάβο—Μαλιᾶς·
κἄν πρῶτα κἄν κατάπρωτα ξαδέρφια εἴμαστε οἱ τρεῖς μας
Γιά δαῦτο ἡ κουβεντούλα μας ξετελειωμό δέν ἔχει
Γιά δαῦτο κ' οἱ λαχτάρες μας κ' οἱ πόθοι συγγενεύουν.
Καί μόνο ἕνα παράπονο κρυφό κι' ἀτέλειωτο ἔχω
ποῦν ὁ Ταϋγετος ψηλός, μικρό τό Κουτσοκέφαλο
κι' ἀντιπατῶ στά νύχια μου καί λυώνω καί πασκίζω
στήν ὥρια σου τετράψηλη κορφή, νά σ' ἀγναντέψω...

ΠΑΝΟΣ ΦΥΛΛΗΣ

ΜΗΤΣΟΣ ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Τοῦ ΓΙΑΝΝΗ ΜΙΧΑΛΕΤΟΥ

«Πλατανόκαρποι καί ἄλλοι καρποί» διηγήματα 1954.

«Νάρκισσοι καί τσουκνίδες» ποιήματα 1954.

Μιά γενεά Κυθηρίων λογοτεχνῶν ἀρχίζει νά διαμορφώνεται (Φ. Κάβος = Γιάννης Τριφύλλης, Πάνος Φύλλης = Παναγ. Τριφύλλης, Μιχ. Πετρόχειλος, Μῆτσος Κασιμάτης). Ἡ λογοτεχνική προσφορά τοῦ νησιοῦ, πρέπει νά ἀναγνωρίσουμε, ὅτι γενικά σ' ὁλόκληρη τήν ἱστορική διαδρομή δέν ὑπῆρξε μεγάλη. ἀπό αἰτίες μᾶλλον καί εὔλογες καί εὐνόητες. Τό νησί μας —εἶναι καί δικό μου νησί, πολύ δικό μου, κι' ἂς μή γεννήθηκα ἐκεῖ— ζῆ τήν ποίησή του, ἀλλά δέν ἔχει καιρό νά τή γράψη.

Μετά τό 1900 σάν νά γίνεται ἀκόμη φτωχότερη ἤ καί ἀνύπαρκτη ἡ κυθηραϊκή λογοτεχνία. Ὁπωσδήποτε γι' αὐτή τήν προτελευταία περίοδο θά ἤθελα ἀπό τώρα νά προφυλάξω ἀπό μιά παράλειψη· ἀπό τό νά μή καταταχτοῦν στό χῶρο τῆς λογοτεχνικῆς προσφορᾶς οἱ «Λόγοι» τοῦ ἱεροῦ Διδασκάλου μας, τοῦ Σπ. Στάθη· μερικά ἀποσπάσματα ἀπό αὐτοὺς θά μποροῦσαν νά πάρουν ἐξωκυθηραϊκή πανελλήνια σημασία σάν ἐκλεκτά διηγήματα λυρικοῦ στοχασμοῦ μέσα σέ ρητορική μορφή.

Πνευματικό θρέμμα τοῦ ἴδιου ἱεροῦ διδασκάλου μας εἶναι καί ὁ νέος λογοτέχνης, ὁ Μῆτσος Κασιμάτης. (Ἀργοῦμε, μοῦ φαίνεται, πολύ νά ἀρχίσουμε νά τιμοῦμε τή μνήμη τοῦ διδασκάλου μας. Θά ἔπρεπε τά κυθηραϊκά σωματεῖα νά ἔχουν ἀγοράσει τά ἀδιάθετα ἀντίτυπα ἀπό τά ἔργα του «Κυθηραϊκή Ἐπιθεώρησις», «Λόγοι καί ἄρθρα» καί νά ὀργανώσουν τή διάθεσή τους στό ἐσωτερικό καί τό ἐξωτερικό, ἐνισχύοντας καί τήν οἰκογένειά του καί μάλιστα σέ παλαιότερα χρόνια δοκιμασίας, καί ἐξαπλώνοντας μιά σημαντική πνευματική κυθηραϊκή ἀγωγή. Θά ἔπρεπε νά ἔχη στηθῆ μιά προτομή του μπροστά στό Γυμνασιακό μέγαρο)...

Ὁ μακαρίτης Μανώλης Φατσέας, ὁ Λάκης Πουρής τῶν ἀμίμητων ἠθογραφημάτων τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος» καί ὁ Μῆτσος Κασιμάτης ἤτανε οἱ δυό φωτεινότεροι λογοτεχνικοί ἀστέρες τῶν πρώτων ἐκείνων μαθητικῶν χρόνων. Σέ μιά σειρά διαλέξεων — τήν ἰδέα εἶχε ρίξει πρῶτος ὁ γυμνασιάρχης Γεώργ. Μανωλάκος. ὁ ἀγαθός ἄνθρωπος, ἀλλά τήν ὅλη διεξαγωγή καθοδηγοῦσε καί ἐμψύχωνε κυριώτερα ὁ Σπ. Στάθης, καθηγητής τότε—, ἐνῶ γιά τούς ἄλλους πρότεινε ὁ ἴδιος ὁ διδάσκαλός μας τό θέμα ἤ ἤθελε νά τό ξέρη ἀπό πρωτότερα, γιά τόν Κασιμάτη εἶπε: «Ὁ Κασιμάτης θά μᾶς παρουσιάση κάτι δικό του πρωτότυπο». Καί πραγματικά μᾶς παρουσιάστηκε μέ ἕνα ρεαλιστικό δραματικό διήγημα ὡς διάλεξη. Σάν νά κάθουμαι ἀκόμη σέ ἕνα ἀπό τά μεγάλα ἐκεῖνα θρανία, ποὺ εἶχε πάρει τό Γυμνάσιο ἀπό τήν παλιά Βιτσαμάνεο Σχολή, στή βορεινή αἴθουσα τοῦ τότε οἰκήματος. ποὺ χρησίμευε γιά Διδακτήριο, τῆς τωρινῆς ἀστυνομίας, καί ἀκούω τό σύντομο ἐπίλογο τοῦ διηγήματος σέ στίχους ἔτσι περίπου:

Κουβαριαστήκανε ὁ Χάρος [;] κι' [ὁ Θεός
καί πλάσανε τή Φύση
γιά νά μέ τυραννήσει.

Οἱ δημιουργικές του δυνατότητες ἀπειλήθηκαν νά πνιγοῦν μέσα στήν ἀσφυκτική ἐπαρχία καί μέσα στήν ἀσφυκτική ἐποχή μας. Τέλος ὅμως νίκησαν καί ἐκδηλώνονται.

Στό ἐρχόμενο ἡ συνέχεια μέ τό κύριο θέμα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Σ' αὐτό τό φύλλο δίνομε μόνον τόν πρόλογο τοῦ κριτικοῦ σημειώματος τοῦ κ. Μιχαλέτου ἐλλείψει χώρου.

Ὅλοι οἱ Κυθήριοι πρέπει νά προμηθευθοῦν τό Βιβλίον τοῦ κ. Μ. Πετροχείλου «ΤΑ ΜΟΛΥΥΜΝΗΤΑ ΚΥΘΗΡΑ».

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΤΑ ΠΟΛΥΥΜΝΗΤΑ ΚΥΘΗΡΑ». Ὁ φίλος Μιχάλης Πετρόχειλος μέ τό νέο βιβλίο του «ΤΑ ΠΟΛΥΥΜΝΗΤΑ ΚΥΘΗΡΑ» ἔδωσε γιά τούς ξένους καί γιά μᾶς ἕνα χρησιμώτατο ἐφόδιο, καί στόν ἑαυτό του μιά τιμητικώτατη διάκριση σέ σχέση μέ τίς μέχρι τώρα διάφορες ἱστορικές γιά τά Κύθηρα προσφορές του. Μέ ὑπομονή πίστη καί ἀξιέπαινη προσπάθεια ποὺ πάντα τόν διακρίνουν συνεκέντρωσε στό πρῶτο μέρος τοῦ βιβλίου του ὅτι ἔχει μέχρι σήμερον γραφτεῖ γιά τά Κύθηρα. Στό δεύτερο μέρος παρουσίασε ἐκείνους ποὺ ἔπαιξαν κάποιο ρόλο στόν πνευματικό τομέα μέχρι τοῦ 1900 καί στό τρίτο μέρος παρουσίασε τόν ἀρχαῖο Κυθήριο ποιητή Φιλόξενο καί τό σωζώμενο ἔργο του.

Ὁ Μ. Π. μέ τήν ἔκδοση αὐτή συνεπλήρωσε ἕνα σοβαρό κενό τῶν Κυθήρων τώρα μάλιστα ποὺ ἀρχίζει ἡ κίνηση γιά τουριστική ἀξιοποίηση τοῦ νησιοῦ μας. Καί γι' αὐτό διπλᾶ τόν εὐχαριστοῦμε καί τόν συγχαίρουμε. Φ.

Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΧΑΣΟΥΡΑ

Τοῦ κ. Ι. Α. ΒΕΝΑΡΔΟΥ, Ταξιάρχου Π.Δ.

(συνέχεια ἐκ προηγουμένου)

Ὁ παπᾶ Χρύσανθος ἦταν ἕνας ἀγαθός καί γλυκομίλητος γέροντας μέ κάτασπρα τά γένια καί τά μαλλιά, ὑψηλός, γεμάτος, πολύ μορφωμένος. Ἤτανε πολλά χρόνια ἐξομολόγος καί ἤξερε νά μπαίνη στά κατάβαθα τῆς ψυχῆς τοῦ χριστιανοῦ ποὺ στεκότανε μπροστά του. Τά καθήκοντα ποὺ ἐθελοντικά ἀνέλαβε στό στρατό μας τά ἔνοιωθε πολύ βαθειά, καί τά ἐκτελοῦσε μέ τήν καλωσύνη καί τή σταθερή αὐστηρότητα ἀξιωματικοῦ ποὺ σέβεται τήν ἀποστολή του.

«Ἐγκράτεια!» Ἤταν τό ἄλφα καί τό ὠμέγα τῆς διδαχῆς του σ' ὅλους.

Ὁ Μανούρης τόν ἔφαγε στά λιμά τόν κύριο δεκανέα Χασούρα. νά πάη κι' αὐτός νά ἐξομολογηθῆ στόν παπᾶ. τελευταῖος ἀπ' ὅλους τούς ἄντρες τοῦ Λόχου Αὐτός μονάχα εἶχε μείνει..

...Καί πρέπει νά τά πῶ ὅλα;... ἀκόμη καί βρωμοδουλιές;

—Φυσικά! Τό Θεό πῶς νά γελάσης;

—Μά... ὁ Θεός τά ξέρει ὅλα. Εἶναι ἀνάγκη νά τά πῶ καί τοῦ παπᾶ;

—..Γιά νά σέ συμβουλέψη.. γιά νά ντροπιαστῆς, καί νά γίνης καλύτερος. Γιά τό καλό σου, κυρ δεκανέα μου. Τέλος πάντων, ἐκεῖ κατά τό βραδάκι, στίς 23 τοῦ Δεκέμβρη, ἀποφάσισε κι' ὁ δεκανέας Χασούρας νά πάη στό σπίτι ποὺ ἔμενε ὁ παπᾶς. Κι' ἔκανε ἕνα ξεροβόρι ἀπαίσιο! Βουτώντας μέσα στό παχύ στρῶμα τοῦ χιονιοῦ, καί κουκουλωμένος ἀπ' τό κεφάλι ἔτρεχε μέσα στό σκοτάδι τῆς νύχτας ἀφίνοντας στό καλοζεσταμένο μαγεριό τοῦ Λόχου τόν Μανούρη, ποὺ κατευχαριστημένος ἀπό τή νίκη του τοῦ ὑποσχέθηκε νά ἑτοιμάση στό γυρισμό ἕνα ὄμορφο τσάϊ.

Καθώς ἔτρεχε χωρίς νά βλέπη μπροστά του ὁ Χασούρας, μέ τά μάτια μισόκλειστα γιά ν' ἀποφεύγη τίς τσουχτερές βελονιές τοῦ παγωμένου βορηᾶ, ἔπεσε ξαφνικά πάνω σ' ἕνανε περαστικό ποὺ ἐρχότανε ἀπό τήν ἀντίθετη μεριά...

Ἄκουσε μιά παράξενη φωνή... ἔνοιωσε κάτι μαλακό ποὺ τόν ἐχτύπησε κατάστηθα... εἶδε τόν ἄγνωστο περαστικό νά πέφτη ἀνάσκελα στά χιόνια, καί σταματώντας ἀπότομα ἐγύρισε, ἔσκυψε χάμω καί μέ ὅλη του τή δύναμι ἐβάλθηκε νά τόν σηκώση κρατώντας τον ἀπό τούς ὤμους.

Καί τί βλέπει;... ἕνα τρομαγμένο πρόσωπο νέας γυναίκας!

Ἅμα πέρασε ἡ πρώτη του ἔκπληξι, ἐπροσπάθησε νά τήν καθησυχάση... ἔμαθε πώς ἤτανε ἀρβανίτισσα κόρη τοῦ Τεπετζίκ ποὺ ἐκυκλοφοροῦσε μόνο τή νύχτα γιά νά πάη ἀπό τό σπίτι τοῦ πατέρα της στό κοντινό σπίτι τῆς νύφης της... ἔμαθε πολλά κάτω ἀπό ἕνα ἐρημωμένο ὑπόστεγο ποὺ τήν πῆγε γιά νά τήν συνεφέρη.. καί, εἶναι ἀλήθεια, τήν ἐζέστανε ἀρκετά... τόσο ἀρκετά ὥστε κείνη φεύγοντας ἐσκόρπισε στήν παγωμένη ἀτμόσφαιρα τῆς νύχτας ἕνα χαρούμενο γέλιο...

...Ἄντε τώρα καί σύ, παπα-Χρύσανθε. νά μέ κάμης ν' ἁγιάσω!

Αὐτά ἔλεγε ὁ Χασούρας στόν ἑαυτό του, καθώς ἐγύριζε ἀνεξομολόγητος πίσω στή ζεστασιά τοῦ μαγεριοῦ του...

—Δέν τό βρῆκα τό σπίτι τοῦ παπᾶ, ἀδερφέ μου...

—Μά πῶς!... εἶναι στήν ἄκρη τοῦ χωριοῦ, δυό βήματα ἀπό τό μεγάλο δρόμο!

—...Ἐσκόνταψα!... ἔπεσα χάμω, δέν μέ βλέπεις τί χάλια ἔχω;... ὤχ ἀδερφέ!... τοῦ χρόνου πιά! Ἔχεις ἕτοιμο τώρα τό τσάϊ; φέρε καί κάμποσες φρυγανιές γιατί ἄνοιξε ἡ ὄρεξί μου μέ τήν τρεχάλα...

***

Τήν ἄλλη μέρα ὁ δεκανέας χασούρας ἐπῆγε στήν Κορυτσᾶ μέ μεγάλη ἀγγαρεία καί τρία μουλάρια νά ψωνίση τρόφιμα, φροῦτα, κρασί καί γλυκίσματα γιά τό συσσίτιο τῶν Χριστουγέννων. Ἀφοῦ ἔκαμε τήν ὑπηρεσία του στήν ἐντέλεια, ἐφόρτωσε τά μουλάρια καί τἄστειλε στό Τεπετζίκ μέ τήν ἀγγαρεία. Ἐκεῖνος ἔμεινε «νά συναντήση κάποιο πατριωτάκι του».

Περασμένα μεσάνυχτα ξεκίνησε μέ τό ἄλογό του ἀπό τήν Κορυτσᾶ νά πάη στό Τεπετζίκ.

Μά καθώς ἤτανε ζαλισμένος ἀπό τίς μπύρες καί κατάκοπος ἀπό τό γλέντι μέ τό... θυλυκό πατριωτάκι του, ἐπήγαινε μισοκοιμισμένος πάνω στό ἄλογο, καί αὐτό τραβοῦσε ὅπου καί ὅπως ἤθελε...

Θά εἶχε περάσει μιά ὥρα ἔτσι... Καί ἅμα ἔφθασε στό σημεῖο τοῦ δρόμου ποὺ διχαλώνεται τό μονοπάτι γιά τό Ραβανίκ δέν ἐπρόσεξε... Πῶς νά προσέξη μέ τά χάλια ποὺ εἶχε, ἀφοῦ καί νησιτικός ἕνας ἄνθρωπος δύσκολα θά ξεχώριζε τούς δρόμους κάτω ἀπό τό στρῶμα τοῦ χιονιοῦ;...

Δέν ἐπρόσεξε καί περιπλανήθηκε τουρτουρίζοντας ὅλη τή νύχτα ἀπό τό Ραβανίκ στό Κγιάτρομ, ἀπό κεῖ στή Μπομπότιστα, κι' ἔπειτα πάλι πίσω γιά τό Τεπεντζίκ!...

Ἔφθασε στό Τεπετζίκ τά ξημερώματα... πῆγε κι' ἔπεσε σάν πτῶμα στόν ἀδειανό θάλαμο, ἀφίνοντας τό ἄλογό του στήν τύχη...

Κι' ἐνῶ ἄρχισε νά τόν ψήνη ὁ πυρετός, ἄκουσε, ἔτσι σάν σέ ὄνειρο μιάν ἀπόμακρη μελωδία:

«Ἡ παρθένος σήμερον τόν Ὑπερούσιον τίκτει.

Καί ἡ γῆ τό σπήλαιον τῷ Ἀπροσίτῳ προσάγει...».

Ἤτανε ὁ Λόχος του, ποὺ εἶχε πάει στόν ὄρθρο τῶν Χριστουγέννων, ἐκεῖ στό σπίτι ποὺ ὁ παπα-Χρύσανθος ἱεροψάλτης, ἐκεῖ ποὺ εἶχανε πάει ὅλοι σάν καλοί χριστιανοί νά ἐξομολογηθοῦνε ἀπό προχθές... ὅλοι ἐκτός ἀπ' αὐτόν!

Καί ὁ Χασούρας, μετανοιωμένος, ἄρχισε νά κλαίη σάν μικρό παιδί...

Ι. Α. ΒΕΡΝΑΡΔΟΣ
Ταξιάρχος Π. Δ.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Τοῦ ΔΗΜ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

(Τήν 23 Ἰανουαρίου εἰς τήν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ» (πλατεία Ἁγίου Γεωργίου Καρύτση, Ἀθήνας) ἑορτάσθη ὑπό τοῦ Αὐστραλο - Ἑλληνικοῦ Συνδέσμου ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ τῆς Αὐστραλίας.

Μετ' εἰσήγησιν τοῦ Προέδρου ὁμίλησεν ὁ Γενικός Γραμματεύς Κυθήριος κ, Δημήτριος Παναγιωτόπουλος μέ ἐξαιρετικήν εὐφράδειαν σαφήνειαν καί παραστατικότητα.

Τήν διάλεξιν ταύτην λόγω τοῦ θέματος καί τῆς ἐπιτυχίας της, ὁ «Κυθηραϊκός Τύπος» ἐξησφάλισεν, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του, θά δώση δέ τό κείμενόν της σέ συνέχειες ἀρχίζων ἀπό σήμερον).

Μέ τήν ἑλληνικήν λέξιν «Ἀντίποδες» προσονομάζονται αἱ Χῶραι τοῦ Νοτίου Ἡμισφαιρίου, ἡ Νέα Ζηλανδία καί ἡ Αὐστραλία, διότι τοιαύτη, πράγματι, εἶναι ἡ γεωγραφική των θέσις.

Ἡ μεγάλη νῆσος Tasmania π. χ. ἡ ἀποτελοῦσα καί μίαν τῶν Πολιτιῶν τῆς Αὐστραλιανῆς Κοινοπολιτείας, ὡς μέ ἕνα πρόχειρον βλέμμα εἰς τήν σφαῖραν τῆς ὑδρογείου φαίνεται, εἶναι ἀκριβῶς εἰς τούς ἀντίποδες ἡμῶν.

Ἡ δέ λέξις αὕτη ἀπαντᾶται συχνά εἰς τό λεξιλόγιον τῶν Αὐστραλῶν, συνειθίζεται δέ πολύ καί ὡς τίτλος παντός εἴδους ἐπιχειρήσεων.

Τῆς μακρυνῆς αὐτῆς Χώρας τοῦ Νότου, τῆς Αὐστραλίας, τῆς Terra Australis ὡς τό πρῶτον

(Συνέχεια στήν 3ην Σελίδα)

ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

Μέ τήν εὔστοχον κρατικήν ἐκχώρησιν τῆς νησίδος τοῦ Διακοφτιοῦ πρός τόν ΣΕΛ, ὁ συμπαθής Καρκανοσταυριανός ἐξεσπάθωσεν:

Σάν κεραυνός ἐβρόντηξε
στόν κόσμο πέρα ὡς πέρα,
πῶς ὁ Διακόφτης θά γενῆ
παράδεισος μιά μέρα.
Ἐβάλθη κι' ὁ Βαριόπουλος
νά χτίση τό λιμάνι,
κι' ὁ Ποταμός νά βουρλισθῆ
κι' ἡ Χώρα ν' ἀποθάνη.
Κι' οἱ λογοεέχνες τό βωμό
στόν ἔρωτα θά στήσουν,
κι' ὅσοι ἔχουνε πονόδοντο
θά πᾶ νά προσκυνήσουν.
Θά κάνη φοῦρνο τή Χουστή
ὁ Σταμπολῆς ἐτότες,
νά ξεφουρνίζη Πλάτωνες
ἀντίς γιά Τσριγῶτες.
Κι' ἡ βίδα τοῦ γραμματικοῦ
θά στρίψη μάνι—μάνι,
καί λογοτέχνης θά γενῆ
τό γύφτικο σκεπάρνη.
Ἤ θά γενοῦνε σάν ἐμᾶς
τρουλῖτοι καί μπουμποῦροι,
μέ τή σαρδέλλα στό κλουβί
καβάλλα στό γαϊδοῦρι.

Καί ἕνα ἱστορικόν.

Κατά μίαν παράδοσιν, παραπλέων τήν νῆσον μας κάποτε ὁ ἀγγλικός στόλος τοῦ ὁποίου ἐπέβαινεν ἡ βασίλισσα Βικτωρία, ἠγκυροβόλησε προσωρινῶς εἰς Καψάλι, ἔνθα ἐπεσκέφθησαν τήν ἄνασσαν αἱ ἀρχαί τῶν ἀγγλοκρατουμένων Κυθήρων καί ἄλλοι ἐξέχοντες ὑποτελεῖς, διά νά ὑποβάλουν τά σέβη των.—Κατ' ἐξαίρεσιν προσῆλθεν καί ἕνας πτωχός ρημαδόρος ἀπό τόν Κάλαμον, ὅστις προσέφερεν εἰς τήν ὑψηλήν ξένην ἕνα βαζάκι ἐκλεκτό μέλι καί τήν προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς.

Ἐσύ' σαι ἡ Βασίλισσα
ἡ τρομερή Βιτώρια,
ποῦ ἄντρ' ἀνε στεφανωθῆς
θενά κοιμᾶσαι χώρια.

Καί ἡ βασίλισσα ἐνθουσιασθεῖσα ἐνεχείρισεν εἰς αὐτόν σημείωμα «διαρκές» ἐλευθέρας παρουσιάσεως τό ὁποῖον ἄγνωστον ἐάν κατώρθωσε νά χρησιμοποιήση ὁ τολμηρός συμπατριώτης μας, λόγω τῆς ἀποστάσεως μεταξύ τῶν δύο κέντρων, Καλάμου καί Λονδίνου.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΟΥ

ΕΝΤΑΤΙΚΗ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΗΑΣ

Τοῦ κ. Γ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ καλλιέργεια τοῦ ἐδάφους τῶν ἐλαιοφύτων ἔχει 4 κυρίως σκοπούς:

1) Νὰ διευκολυνθῇ ἡ εἴσοδος καὶ ἀποταμίευσις τοῦ ὕδατος τῆς βροχῆς 2) Νὰ συγκρατηθῇ ἐντὸς τοῦ ἐδάφους ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον ἀπὸ τὸ νερὸ αὐτὸ μὲ τὸν περιορισμὸ τῆς ἐξατμίσεως 3) Νὰ ἀερισθῇ τὸ ἔδαφος πρᾶγμα ποὺ ἔχει εὐεργετικὴ ἐπίδρασιν διὰ τὴν ὑγείαν των γενικὰ καὶ καθ' αὐτὰ πολλὰ συστατικὰ τοῦ ἐδάφους ἀφομοιώσιμα 4) Νὰ καταστραφῇ κάθε εἶδους βλάστησις ὑπὸ τὰ ἐλαιόδενδρα ποὺ ἡ ἀνάπτυξίς της γίνεται εἰς βάρος αὐτῶν.

Διὰ νὰ ἐπιτύχωμε τὰ παραπάνω πρέπει νὰ δώσωμε ἕνα ὄργωμα τὸ φθινόπωρο ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ χειμῶνος, κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ αὐλακιὲς γίνονται ἀραιὲς καὶ ἀφήνονται ἀνοικτὲς. Μάλιστα εἰς τὰ πλαγινὰ χωράφια, συνιστᾶται νὰ γίνωνται οἱ αὐλακιὲς τοῦ ὀργώματος ἐντελῶς ὀρθίζοντες (κάθετες πρὸς τὴν κλίσιν τῆς ἐπιφανείας τῶν ἐδάφων) ὁπότε τὸ νερὸ τῆς βροχῆς συγκρατεῖται ἐκεῖ, θὰ ἀπορροφᾶται καὶ δὲν θὰ τρέχῃ παρασύρων τὸ χῶμα σχηματίζοντας τὶς γνωστὲς διαβρώσεις (νερογλύματα). Ἐπίσης συνιστᾶται νὰ γίνωνται περιλακώσεις τῶν δένδρων κατὰ τοὺς χειμωνιάτικους μῆνες.

Ἕνα δεύτερο ὄργωμα τὸ αἰσπουδαιότερο ὅλων δίδομε εἰς τὸ τέλος τοῦ χειμῶνος πρὸ τῆς ἀνθήσεως τῶν δένδρων κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ ἔδαφος πρέπει νὰ στρωθῇ καὶ νὰ ψιλοχωματισθῇ ἐντελῶς.

Τέλος δὲ ἂν ἀργότερα φυτρώνῃ νέα βλάστησις καὶ τὸ ἔδαφος σχηματίζει κρούστα ἐξ αἰτίας ὀψίμων βροχῶν, ὀργώνωμε πάλι ἀλλὰ πολὺ ἐλαφρά.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

ἀπεκλήθη ἡ πρώτη ἀποίκησις λευκῶν ἔγινε μόλις προ 167 ἐτῶν, τὴν 26 Ἰανουαρίου 1788, ἐξ οὗ γεγονότος καὶ ἔχει ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα αὐτὴ ὡς Ἐθνική της Ἑορτή.

Πρὸ τούτου κατὰ καιρούς, διάφοροι θαλασσοπόροι καὶ ἐξερευνηταὶ εἶχαν, ἄλλοι μὲν ὑποθέσει τὴν ὕπαρξιν τῆς Αὐστραλίας, ἄλλοι δὲ καὶ ἀντικρίσει ταύτην, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν εἶχε συλλάβει τὸ θέμα τῆς ὑπάρξεώς της, ὡς νήσου καὶ ὡς Ἠπείρου.

Οἱ Ἱστορικοὶ σήμερον παραδέχονται ὅτι καὶ πολὺ πρὸ τούτων, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἔτι τῶν Ἐπιγόνων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, εἶχον φθάσει εἰς τὴν Εὐρώπην εἰδήσεις περὶ τῆς ὑπάρξεως νοτίως τῶν Ἰνδιῶν μιᾶς μεγάλης Χώρας.

Οἱ ἐξ Ἰνδιῶν ἐπιστρέφοντες Ἕλληνες στρατιῶται τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἔφεραν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς πληροφορίας αὐτάς, αἵτινες ἐκεῖθεν κατόπιν διεδόθησαν εἰς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην.

Εἰς τὰ Ἔργα τοῦ Ἕλληνος Ἱστορικοῦ Αἰλιανοῦ (205-234 μ.Χ.) καὶ τοῦ ὀνομαστοῦ Ἕλληνος Ἀστρονόμου καὶ Γεωγράφου Πτολεμαίου (107-167 μ.Χ.) συγκεκριμένη γίνεται μνεία περὶ τῆς Terra Australis καὶ διὰ πρώτην φορὰν γίνεται πρόβλεψις περὶ τῆς ὑπάρξεώς της, νοτίως τῶν Ἰνδιῶν.

Ἐπέρασαν ὅμως, παρὰ ταῦτα, αἰῶνες καὶ αἰῶνες μέχρις ὅτου φθάσωμεν εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν μεγάλων θαλασσοπόρων τοῦ 16ου καὶ 17ου αἰῶνος διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἡ Ἀνθρωπότης κάτι τὸ συγκεκριμμένον, τοῦ 18ου κάτι ἐπὶ τέλους τὸ θετικόν.

Ὁ μέγας θαλασσοπόρος Marco Polo, ἀναφέρει ὅτι νοτίως τῆς Java ὑπῆρχε μία ἐκτεταμμένη καὶ πλουσία Χώρα ὑπὸ τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Σταυροῦ τοῦ Νότου.

Οἱ δὲ περίφημοι Χάρται τοῦ Mercator 1589 καὶ τοῦ Whyteliers 1597, σχεδιαγράφουν περὶ Αὐστραλίας πολλά, ἰδίως ὁ δεύτερος μνημονεύει ἀξιοσήμαντα πράγματα, πλὴν ἐκ λόγων ἀκριβοδικαίας κρίσεως, οἱ Ἱστορικοὶ δέχονται ὅτι μᾶλλον πρόκειται περὶ ὀρθῶν καὶ ἐπιτυχῶν προβλέψεων καὶ ὑπολογισμῶν καὶ οὐχί, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, περὶ γεγονότων.

Ὁ πρῶτος λευκὸς ἄνθρωπος ποὺ εἶδε τὴν Αὐστραλίαν, ἀναφέρεται ὅτι ἦτο ὁ Ὁλλανδὸς William Janz τὸ 1605.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

Ἡ κ. Καλομοῖρα Θεοδ. Σούγιαννη, ἔτεκεν εἰς Ἀθήνας ἄρρεν. Εὐχόμεθα νὰ ζήσῃ εὐτυχισμένον.

Εἰρήνη Ἰ. Τριφύλλη

Ἡ κ. Ἑλένη Παν. Κασιμάτη, ἔτεκεν εἰς Καρβουνάδες ἄρρεν.

Ἡ κ. Λαμπρινὴ Θ. Καραβουσάνου, ἔτεκεν ἄρρεν εἰς Λειβάδι.

Ἡ κ. Ἑλένη Γ. Καλλιγέρου, ἔτεκεν εἰς Ντάμπο θῆλυ.

Βαπτίσεις

Ὁ κ. Ἰωάννης Ἀντ. Γεωργᾶς ἐβάπτισεν εἰς Ποταμὸν τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Κοσμᾶ Ἀλεξ. Θεοδωρακάκη, ὀνομάσας αὐτὸ Ἀλέξανδρον. Τοῦ εὐχόμεθα νὰ τὸ στεφανώσῃ.

Ι. Τ.

Ἡ κ. Μαριγούλα Χαρ. Σούρῃ ἐβάπτισε τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Κωνστ. Τριφύλλη ὀνομάσασα αὐτὸ Δημητριον.

Ὁ κ. Θεόδ. Π. Πρωτοψάλτης ἐβάπτισε τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Κοσμᾶ Ν. Μεγαλοκονόμου, ὀνομάσας αὐτο Εἰρήνην. Εὐχόμεθα νὰ τὴν στεφανώσῃ. Ἀνδρέας Ποτήρης.

Ὁ κ. Εὐστράτιος Θεοδωρακάκης ἔμπορος, ἐβάπτισε τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Χαραλ. Σκλάβου καφεπώλου, ὀνομάσας αὐτὸ Παναγιώτην. Τοῦ εὐχόμεθα νὰ τὸ στεφανώσῃ.

Ν. Π. Τριφύλλης

Ὁ κ. Χαράλαμπος Καψάνης ἐκ Καραβᾶ, ἐβάπτισε τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Τηλέμαχου Μπελέση, ὀνομάσας αὐτὸ Μαρίαν.

ΕΙΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

Ἡ κ. Βαρβάρα Ἀναργύρου Μελιτᾶ ἔτεκεν ἄρρεν εἰς Χάρμπουρ Αὐστραλίας. -Ὀλοψύχως εὐχόμεθα νὰ ζήσῃ.

Εἰρήνη Ἰ. Τριφύλλη

Ὁ κ. Εὐάγ. Χριστιάνος, ἐβάπτισεν εἰς Σίδνεϋ τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Μ. Σοφίου, ὀνομάσας αὐτὸ Χρυσάνθην.

Ὁ κ. Ἐμμ. Κομνηνός, τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Δ. Μιχαλακάκη εἰς Μπρίσμαν, ὀνομάσας αὐτὸ Νικόλαον.

Ἡ κ. Μαρία Φριλίγγου, τὸ κοριτσάκι τοῦ ἰατροῦ κ. Ν. Νικολαΐδου εἰς Μπρίσμαν, ὀνομάσασα αὐτὸ Φωτεινήν.

Ὁ κ. Μ. Μαγριπλῆς, τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Θ. Ἀρώνη εἰς Σίδνεϋ, ὀνομάσας αὐτὸ Κωνσταντῖνον.

Ἡ κ. Ἀγγελικὴ Κορδάτου, τὸ ἀγοράκι τοῦ Στεφ, Μουλοῦ εἰς Σίδνεϋ, ὀνομάσασα αὐτὸ Ἀθανάσιον.

Ὁ κ. Θ. Κομηνός, τὸ ἀγοράκι τοῦ κ Ἰ. Διαμαντοπούλου εἰς Σίδνεϋ, ὀνομάσας αὐτὸ Κωνσταντῖνον.

Ὁ κ. Κ. Ἀθούσης, τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Π. Παντελάκου εἰς Μορί, ὀνομάσας αὐτὸ Βασίλειον.

Ὁ κ. Γεώργ. Διακόπουλος, τὸ ἀγοράκι τοῦ κ Ἀθαν. Μπέσσου εἰς Μορί, ὀνομάσας αὐτὸ Εεώργιον.

Ὁ κ. Χρ. Χριστιᾶνος τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Θ. Μουλοῦ εἰς Μπρίσμαν, ὀνομάσας αὐτὸ Παῦλον.

Ἡ κ. Ρ. Κ. Κομηνοῦ, τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Δ. Κομηνοῦ εἰς Μπρίσμαν, ὀνομάσασα αὐτὸ Μαρίαν.

Ἡ δνὶς Χρ. Κ. Πανάγου, τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Μ. Σ. Βενάρδου εἰς Ροκάμπτον, ὀνομάσασα αὐτὸ Ἐμμανουήλ.

Δημήτριος Π. Κουλεντιανὸς

Ἀρραβῶνες

Διονύσιος Στυλ. Σκλᾶβος, Γεωργία Πέτρου Κασιμάτη ἀμφότεροι ἐκ Γουδιανίκων, ἔδωσαν ἀμοιβαῖαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Χαράλαμπος Στάθης διαμένων εἰς Πειραιᾶ, Μαριέττα Βασ. Κασιμάτη ἠρραβωνίσθησαν εἰς Δρυμῶνα. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Γεώργ. Ἰ. Σεμιτέκολος

Βασίλειος Κωνστ. Ἀρσενάκης ἐκ Καβάλλας, Ἄννα Π. Βαρυπάτη, ἠρραβωνίσθησαν εἰς Χώραν. Συγχαίρομεν θερμῶς.

Εἰρήνη Ἰ. Τριφύλλη

Κοσμᾶς Π. Νοταρᾶς ἔμπορος, Ἑλένη Πέτρου Φριλίγγου, ἠρραβωνίσθησαν εἰς Φριλιγγιάνικα.

Τὴν 25 Δεκεμβρίου ἐτελέσθησαν εἰς Γιοράλδο Αὐστραλίας οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Δημ. Καλλιγέρου μετὰ τῆς δίδος Σμαράγδως Ἰωάν. Φατσέα. Παρευρέθησαν πλεῖστοι προσκεκλημένοι, παρετέθη πλούσιον γεῦμα καὶ ἠκολούθησε ζωηρὰ διασκέδασις μέχρι πρωΐας. Τὸ μικρὸ ἐκεῖνο χωριουδάκι ὁμοίαζε τὴν ἡμέραν ἐκείνην μὲ χωριὸ τῆς πατρίδος μας, διακοσμηθὲν καταλλήλως ὑπὸ τῶν παρευρεθέντων Κυθηρίων. Πρὸς τοὺς εὐτυχεῖς μελλονύμφους, εὐχόμεθα ταχεῖαν στέψιν καὶ βίον ἀνέφελον.

Διον. Κουλεντιανὸς

Ἀναξαγόρας Σαββίδης ἐκ Κύπρου, διαμένων ἐν Σίδνεϋ Αὐστραλίας καὶ Αἰκατερίνη Ἐμμ. Πρωτοψάλτη ἐξ Ἀρωνιαδίκων ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου. Τὸ δακτυλίδι τοῦ ἀρραβῶνος, ἀπέστειλεν ὁ κ. Σαββίδης ἐξ Αὐστραλίας πρὸς τὴν δίδα Πρωτοψάλτη εὑρισκομένην εἰς Κύθηραν. Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Ι. Α. Τ.

Γάμοι

Τὴν 26ην Δεκεμβρίου ἐτελέσθησαν εἰς Κοντολιάνικα οἱ γάμοι τοῦ ἐξ Ἁγ. Ἀναστασίας κ. Γερασίμου Δημ. Ζαντιώτη, μετὰ τῆς δίδος Ματίνας Γεωρ. Τραβασάρου. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Παναγ. Γ. Τραβασᾶρος ἀδελφὸς τῆς νύμφης. Παρευρέθησαν ἄνω τῶν 100 προσκεκλημένων. Τὸ μυστήριον διεδέχθη πλουσιώτατον γεῦμα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ὡμίλησεν ὁ δημοδιδάσκαλος κ. Ἰωάν. Ἀνδρ. Σεμιτέκολος. Ἡ διασκέδασις διήρκεσε μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν. Εἰς τὸ ἀληθῶς εὐάρμοστον ζεῦγος εὐχόμεθα βίον ἀνέφελον.

Ι. Α. Τ.

Ἀντώνιος Γ. Σάμιος, Σοῦλα Σταματίου ἐνυμφεύθησαν εἰς Πειραιᾶ.

Ἐμμανουὴλ Φ. Ἀρώνης, Σοφία Διαμαντοπούλου, ἐνυμφεύθησαν εἰς Ἀθήνας.

Πέτρος Ζαχουλίτης, Ἀργυρὼ Ἐμμ. Ταμβάκη, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Ἀρέους Μυλοποτάμου. Ὁλοψύχως εὐχόμεθα βίον ἀνέφελον.

Ἀνδρέας Ποτήρης

Ὁ κ. Παν. Πρινέας καὶ ἡ δὶς Κυρ. Παναρέτου ἐνυμφεύθησαν ἐν Σίδνεϋ Αὐστραλίας. Παράνυμφος παρέστη ἡ κ Μ. Πρινέα.

Ὁ κ. Ἰωάννης Λεβούνης καὶ ἡ δὶς Καλλιόπη Μελιτᾶ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Μπρίσμαν Αὐστραλίας. Παράνυμφος παρέστη ἡ κ. Μ. Καραπάτη. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Διον. Κουλεντιανὸς

Τὴν 26-12-1954 ἡ Μαρίκα Ἰ. Καλοκαιρινοῦ μετὰ τοῦ Κωνσταντίνου Στεφάτου ἐκ Κεφαλληνίας ἐτέλεσαν εἰς Ἀθήνας τοὺς γάμους των. Κατ' αὐτοὺς παρέστη καὶ ὁ θεῖος των ἄριστος ἰατρός, ἐγκαταστημένος ἐν Ξάνθῃ κ. Δημήτριος Πετρόχειλος.

Πένθη

Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀρωνιάδικα ὁ Χαράλαμπος Γερακίτης ἢ Λόκος ἐτῶν 86, πενθερὸς τοῦ δημοδιδασκάλου Ἀρωνιαδίκων κ. Βρεττοῦ Κασιμάτη. Κατὰ τὴν κηδείαν παρέστησαν ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Κυριάκος Χλαμπέας, τρεῖς ἱερεῖς καὶ πλῆθος κόσμου. Τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ θερμῶς συλλυπούμεθα.

Κ. Τ.

Ἀπεβίωσεν εἰς Λογοθετιάνικα ὁ Παναγιώτης Μουλὸς ἢ Βικεντᾶκος.

Ἀπεβίωσεν εἰς Καρβουνάδες ἡ Διαμάντω Ν. Μαρσέλλου.

Ἀπεβίωσεν εἰς Κατσουλιάνικα, ὁ Λάμπρος Παν. Μαζαράκης, ἐτῶν 75.

Ἀπεβίωσεν εἰς Τζουνὶ Αὐστραλίας ὁ Παναγ. Ἰ. Φυρός.

Ἀπεβίωσεν εἰς Μπρίσμαν Αὐστραλίαν ὁ Νικ. Τσουκαλᾶς.

Κλεοπάτρα Γ. Παπαθανασίου τὸ τὸ γένος Μουλοῦ ἀπεβίωσε τὴν 8ην Σεπτεμβρίου 1954 ἐν Πολυδρόσῳ Χαλανδρίου.

Γ. Βῆχος

Μνημόσυνον τιμῆς

Τὴν 3ην παρελθόντος Νοεμβρίου, ἀπεβίωσεν εἰς Χανιὰ Κρήτης ὁ ἐκ Ποταμοῦ Γεώργιος Εὐσταθ. Τσιγγούνης συνταξιοῦχος καθηγητής, ἡλικίας 89 ἐτῶν.

Διπλωματοῦχος φιλόλογος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐτοποθετήθη κατὰ τὸ 1900 εἰς τὸ σχολαρχεῖον τοῦ Ποταμοῦ, τὸ ὁποῖον διηύθυνεν ἐπὶ 29 1)2 συναπτὰ ἔτη. Τὸ 1930 μετετέθη εἰς τὸ γυμνάσιον Κυθήρων ὡς καθηγητής, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ ἀπελύθη μετὰ ἑξάμηνον ὑπηρεσίαν, καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας. Ἐδίδαξε πλέον τοῦ ἑνὸς τετάρτου αἰῶνος χιλιάδας μαθητῶν, σημειώσας ἐποχήν, διὰ τὴν πραότητα, τιμιότητα, χρηστοήθειαν καὶ καλωσύνην αὐτοῦ.

Ὑπῆρξεν ἕνας ἐκ τῶν ἀρίστων ἀνθρώπων καὶ φίλων, πανταχοῦ δὲ ἡ παρουσία του ἐνέπνεε τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμόν, διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἁπλότητος καὶ ταπεινοφροσύνης αὐτοῦ. Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, πάντες ὅσοι τὸν ἐγνώριζαν καλῶς. ἀναμφιβόλως ἐπόνεσαν διὰ τὸν θάνατόν του, ἡ ἀμέριστος δὲ συμπάθεια καὶ ἡ εὐγνωσύνη τοῦ Κυθηραϊκοῦ, λαοῦ ἐσυνόδευσαν μὲ συντριβὴν τὴν σωρόν του, εἰς τὴν τελευταῖαν της κατοικίαν. Ἡ προσφιλής του ἀνάμνησις θὰ τροφοδοτῇ τὰς ψυχάς, μὲ ἀγαθότητα καὶ γαλήνην. Εἰς τὰ ἀπαρηγόρητα τέκνα του Εὐάγγελον καὶ Ντίνταν Τσιγγούνη. ἀπευθύνομεν ἐκ βάθους ψυχῆς τὰ συλλυπητήριά μας.

Ι. Α. Τ.

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴ γιορτὴ τῶν Λογοτεχνῶν. Εἰς τὸ κέντρον, ὄρθιος ἀνάμεσα στὸν κ. Ἰ. Φώτιο καὶ κ. Ἐ. Μεγαλοκονόμο καὶ πλάϊ στὸν τέως Ὑπουργὸ κ. Σολωμονίδη διακρίνεται ὁ τιμηθὲς συμπατριώτης μας κ. Παναγιώτης Βιαρόπουλος

ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΕΣ

(Συνέχια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Στὰ πρόσωπα ποὺ ἀντικρύσαμε, γνωστὰ καὶ ἄγνωστα ἔβλεπες διάχυτη κάποια περιέργεια γιατὶ ὅλοι ἔνοιωθαν ὅτι κάτι τὸ ἔκτακτο θὰ λεγόταν κάτι τὸ ἔκτακτο θὰ γινόταν. Ἔτσι μ' αὐτὴ τὴν περιέργια κι' ἀνάμεσα σὲ μιά, ζεστὴ πιὰ ἀπὸ τὸ γεῦμα, καὶ ἀπόλυτα Τσιριγώτικη ἀτμόσφαιρα, μπήκαμε στὴν «οὐσία» τῆς βραδυᾶς

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν κ. Σταμπολῆς στὴ σχετικὴ πρόποση του εἶπε μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς

«... Κάτι τὸ σημαντικὸ καὶ καινούργιο μᾶς ἔρχεται στὴν ἐφετεινὴ Πρωτοχρονιὰ καὶ μᾶς γεμίζει τὴν ψυχή μας μὲ χαρὰ καὶ μᾶς δίδει μὲ ἀττότερη αἴσθηση τὴν πρόοδο καὶ τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ Συνδέσμου μας. Ἐννοῶ τὴν ἀτόκτηση τοῦ μαγευτικοῦ Μακρονησιοῦ τῶν Κυθήρων. Τὰ Μακρυκύθηρα ὅτως εἶναι ἡ ἐπίσημος ὀνομασία ἢ τὸ λεγόμενο «Κυθαιρόνι» γιὰ τὸ ὁποῖον εἶχαν καταβληθῆ πολλὲς προσπάθειες, ἀνήκει τώρα εἰς τὸν Σύνδεσμό μας χάρις στὴν εὐγενικὴ καὶ ἀξιέπαινη δωρεὰ τοῦ Κυθηρίου κ. Παναγιώτη Βιαρόπουλου ποὺ μᾶς κάνει τὴν τιμὴ νὰ παρευρίσκεται στὸ ἐπίσημό μας γεῦμα» καὶ συνεχίζει ὁ κ. Σταμπολῆς. «Ὁ διακεκριμένος παλαιὸς πολιτευτὴς τῶν Κυθήρων, ὁ σεβαστός μας κ. Παναγιώτης Τσιτσίλιας καὶ τὸ ἀγαπητό μας μέλος κ. Πάνος Φύλλης ἦταν οἱ πρῶτοι ποὺ μᾶς ἔφεραν στὸ Συμβούλιό μας πρὸ ἐτῶν τὸ ὅλο ζήτημα ἀπὸ τὸ ὁποῖον οἱ κάτοικοι τῶν Κυθήρων περιμένουν μιὰ ζωογόνηση καὶ Τουριστικὴ πρόοδο τοῦ ἀθάνατου νησιοῦ...».

Καὶ ἐτελείωσε μὲ τὴν ἑξῆς συγκινητικὴ φράση: «Ἡ ψυχή μας ἀνήκει τώρα καὶ στὰ Κύθηρα τὴ νέα τὴν ἀναστημένη αὐτὴ πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνική μας πατρίδα...».

Ἀκολούθως ὁ ποιητὴς κ. Κουτσοχέρας ἀφοῦ ἀνέγνωσε τὸ ἀπὸ 11 Δεκεμβρίου 1954 Β. Διάταγμα περὶ ἐκχωρήσεως τῆς νησίδος ποὺ δημοσιεύται στὸ ὑπ' ἀριθ. 316 φύλλον τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως μὲ πολὺ ὡραῖα καὶ ἁπλᾶ λόγια ποὺ συνεκίνησαν ὅλους τοὺς παρευρεθέντας συμπολίτας καὶ μή, ἐξύμνησε τὸ νησί μας.

«Τὰ Κύθηρα, εἶπε, εἶναι πολὺ γνώριμα στοὺς Ἕλληνες καὶ ξένους Λογοτέχνες, ἔχουν γίνῃ Σύμβολο καὶ προσφέρονται μὲ τὸν πιὸ βολικὸ τρόπο στὰ ἔργα καὶ στὶς ἡμέρες τῆς καλλιτεχνικῆς φαντασίας... Καλούμεθα νὰ ἐπανδρώσουμε τὸ νησάκι τὰ «Μακρυκύθηρα» καὶ νὰ τὸ δενδροφυτέψουμε. Ὁ χῶρος προσφέρεται σὰν Ἑλληνικὸς ἁπλὸς ρυθμὸς καὶ στὴ δημιουργία μιᾶς ὑποδειγματικῆς πνευματικῆς πολιτείας γιὰ λογοτεχνικὰ ἐπιτεύγματα, γιὰ διεθνεῖς πνευματικὲς συναντήσεις λογοτεχνικὰ συνέδρια κλπ. Ἕλληνες καὶ Ξένοι λογοτέχνες καὶ πνευματικοὶ ἄνδρες θὰ βρίσκουν φιλόξενο στέγην γιὰ ἀναψυχὴ καὶ δημιουργία. Ἡ Κρατικὴ μέριμνα καὶ ἡ πρωτοβουλία θὰ πρέπει νὰ συνεργασθοῦν διὰ τὴν πραγμάτωσιν αὐτῶν τῶν προσδοκιῶν ποὺ ἄλλωστε θὰ ἔχουν εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα καὶ γιὰ τὰ Κύθηρα καὶ γιὰ τὴν ὅλη Ἐθνική μας οἰκονομία...».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Κουτσοχέρας ἔκαμε εὔφημον μνείαν διὰ τὴν τελευταίαν ἔκδοσιν τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Μιχ. Πετροχείλου «Τὰ Πολυύμνητα Κύθηρα» καὶ συνεχάρη τὸν Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν διὰ τὴν πρωτοβουλίαν του νὰ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν ταύτην μὲ ἔξοδά του. Ἔπειτα ἀνέλυσε μὲ τὰ ζωηρότερα χρώματα τὴν σημασίαν— διὰ τὸ ἐξωτερικὸν — τῆς ἀποκτήσεως τῆς νησίδος:

«Ἤρκεσε, εἶπε, νὰ ἀναφέρω τὸ ὄνομα «Κύθηρα» εἰς τὸ Παγκόσμιο Λογοτεχνικὸ Συνέδριο τῆς Νικαίας τὸ 1952 γιὰ νὰ κάνουν οἱ Σύνεδροι δεκτὴ τὴν πρότασή μου νὰ γίνῃ τὸ Συνέδριον τοῦ 1953 στὴν Ἑλλάδα, ἄσχετα τοῦ ἂν δὲν ἔγινε λόγω ἐκπροθέσμου ἀπαντήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἂς ἐλπίσουμε ὅτι θὰ γίνῃ τὸ Συνέδριο τοῦ 1955 ὁπότε οἱ ποιητὲς ὅλου τοῦ Κόσμου θὰ ζήσουν τὰ Κύθηρα ἀπὸ κοντά...». Καὶ ἐτελείωσεν ὁ κ. Κουτσοχέρας «Ἡ Ἀφροδίτη ἡ Κυθηρεία καὶ ὁ Ἔφηβος τῶν Ἀντικυθήρων μᾶς καλοῦν στὴ διακονία τοῦ ὡραίου καὶ τῆς τέχνης, τῆς ἀληθινῆς τέχνης ὅπως τὴν ἐπίστευε ὁ Κυθήριος Φιλόξενος ποὺ δὲν ἐδίστασε νὰ θυσιάσῃ καὶ τὴν προσωπική του ἐλευθερία πρὸς χάριν της. Καὶ στὴν ἀποστολὴν αὐτὴν τοῦ ἄξιου λογοτέχνη μᾶς καλοῦν τὰ Κύθηρα καὶ τὰ «Μακρυκύθηρα».

Ἀμέσως κατόπιν ὁ λογοτέχνης καὶ δημοσιογράφος ὁ φίλος κ. Γερ. Ἀμπάτης ἐπέδωσε εἰς τὸν κ. Βιαρόπουλον τὸ ἐπὶ παπύρου ψήφισμα δι' οὗ ἀνεκηρύχθη οὗτος εὐεργέτης τοῦ Συνδέσμου—συμφώνως μὲ τὸ καταστατικὸ αὐτοῦ —εἰπὼν μεταξὺ τῶν ἄλλων.

«Εἶναι δύσκολο αὐτὴ τὴ στιγμὴ κύριε Βιαρόπουλε νὰ ὑποψιασθῇ κανεὶς τὴν θέση ποὺ ἐσεῖς μὲ τὴν εὐγενικιὰ προσφορά σας κατακτήσατε μέσα

Ὁ πρόεδρος τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου κ. Ἰ. Φώτιος προσφωνῶν τοὺς Λογοτέχνας

στὴν ἱστορία μέσα στὴν ἀκατάλυτη καὶ αἰώνια ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος. .

Ἔπειτα ὁ ποιητὴς Τάσος Παπᾶς ἀπήγγειλε ἕνα ὡραιότατο ποίημα—τὸ πρῶτο γιὰ τὸ νησάκι τὰ Μακρυκύθηρα—ποὺ συνεκίνησε βαθύτατα τοὺς παρευρεθέντας καὶ ἰδία ἐμᾶς τοὺς Κυθηρίους. Ἀφοῦ ἀπήγγειλε τὸ ποίημά του «Κύθηρα» ὁ Π. Φύλλης καὶ ὡμίλησε δι' ὀλίγων ὁ κ. Κωνσταντινίδης—τοῦ παραρτήματος τοῦ Συνδέσμου ἐν Αἰγύπτῳ—ὁ κύριος Ἰ. Φώτιος πρόεδρος τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν καὶ ὁ κ. Μ. Πετρόχειλος ηὐχαρίστησαν δι' ὀλίγων τοὺς λογοτέχνας διὰ τὴν τόσον μεγάλην τιμήν.

Ἔπειτα ἐπηκολούθησε τὸ κόψιμο τῆς πήτας ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Πρόεδρο κ. Σταμπολῆ καὶ τὸν ἄοκνο καὶ δραστήριο Γεν. Γραμματέα κ. Πέτρο Μαρκάκη. Ἀφοῦ ὀνομαστίσθηκαν τὰ κομμάτια κατὰ τὴν ἑξῆς σειρά:

1ον τοῦ Νησιοῦ μας 2ον τοῦ κ. Βιαρόπουλου, 3ον τοῦ Συνδέσμου, 4ον τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν, 5ον τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς. 6ον τῆς ἐφημερίδος «Κυθηραϊκὴ Δράσις» καὶ 7ον τῆς ἐφημερίδος «Κυθηραϊκὸς Τύπος», ἐπηκολούθησαν τὰ ἠρηθμημένα κομάτια τῶν παρευρισκομένων.

Καὶ ἡ τύχη ηὐνόησε τὸν ἔμπορο κ. Γ. Στασινόπουλον (ὁδὸς Κλησθένους 17) φίλον τοῦ τιμωμένου κ. Βιαροπούλου. Οὗτος, μὲ καταφανὴ συγκίνηση καὶ ἐνθουσιασμὸ εἶπε.

«Παρακαλῶ δεχθῆτε αὐτὸ τὸ κέρδος μου, τὰ 4 δολλάρια (προσφορὰ τοῦ παρευρισκομένου λογοτέχνου κ. Σολωμονίδη τέως Ὑπουργοῦ Προνοίας), σὰν τὴν πρώτη συμβολικὴ προσφορὰ ὑπὲρ τοῦ νησιοῦ σας. Ἐγὼ δὲν εἶμαι λογοτέχνης. Ἔχω πάει ὅμως μιὰ φορὰ στὸ νησί σας. Καὶ εἶναι τόσο ὄμορφο τόσον ὡραῖο ἐκεῖ τὸ περιβάλον πού, εἶμαι βέβαιος, ἂν ξαναπάω, θὰ γίνω καὶ γὼ ποιητής...».

Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν παρευρισκομένων δὲν περιγράφεται. Ὅλοι ξέσπασαν σὲ παρατεταμένα χειροκροτήματα μὲ τὰ ὁποῖα τελείωσε ἡ ὡραία αὐτὴ γιορτή.

Ἀλλ' αὐτὴ δὲν ἦταν μιὰ ἀποκλειστικὰ «Κυθηραϊκὴ γιορτή». Τὰ πολυύμνητα Κύθηρα γιὰ νὰ μεταχειρισθῶ κι' ἐγὼ τὸν τίτλο τοῦ τελευταίου βιβλίου τοῦ φίλου κ. Πετροχείλου ἦταν τὸ μοναδικὸ θέμα τῆς βραδυᾶς. Μία ἀληθινὴ πνευματικὴ πανδαισία γιὰ μᾶς τοὺς λίγους Κυθηρίους ποὺ εἴχαμε τὴν εὐτυχία νὰ βρεθοῦμε μέσα σ' αὐτὴ τὴ πνευματικὴ συντροφιὰ ἀλλὰ καὶ ἐξαιρετικὴ τιμὴ γιὰ τὸ Κυθηραϊκὸ στοιχεῖο γιατὶ ὑμνήθηκε ὅσο ποτὲ ἄλλοτε τὸ νησὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀπὸ ἕνα εὐρύτερο λογοτεχνικὸ κοινό.

Ὅλοι ἐμεῖς ἐ

ΔΩΡΕΑΙ

Πρὸς τὸν ἐφημέριον Μητάτων κ. Ἀντώνιον Σκλάβον ἀπεστάλησαν 112 λίραι Αὐστραλίας διὰ τὴν κατασκευὴν ἀρχιερατικοῦ θρόνου εἰς Ἁγ. Τριάδα Μητάτων, ἐκ δωρεῶν τῶν κάτωθι Μητατίων Αὐστραλίας: Μιχ. Ἀθ. Πρωτοψάλτης 51, Ἀθαν. Βασ. Πρωτοψάλτης 10, Νικ. Κ. Σάμιος 10, Παν. Β. Καστρίτσιος 10, Ἰωάν. Ἀντ. Πρωτοψάλτης 10, Μαρία σύζ. Ἀνδρ. Πρινέα 6, Γεώργιος Κ. Πρωτοψάλτης ἢ Ντέσης 5, Ἀνδρ. Π. Πρινέας 5, Ἰωάννης Π. Πρινέας ἢ Σαράφης 5. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, εὐχαριστεῖ θερμῶς πάντας τοὺς ἀνωτέρω.

Ἀντώνιος Σκλάβος ἱερεύς, Ἐμμανουὴλ Ι. Φυρός, Ἀπόστολος Π. Στάθης, Ἰωάννης Δ. Σκλάβος.

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς διανοίξεως ἁμαξιτῆς ὁδοῦ ἀπὸ Τροχάλια Μυλοποτάμου πρὸς Παναγίαν Ὀρφανήν, ἀπεστάλησαν πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν 20 λίραι Αὐστραλίας παρὰ τῶν κ.κ. Γεωργίου, Ἄννας, Παναγιώτου καὶ Ἑλένης Ποτήρη καὶ Μαρούσας Πετροχείλου τὸ γένος Τροχαλιώτη, εἰς μνήμην τῆς θείας αὐτῆς Εἰρήνης Εὐστρ. Στρατηγου.

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τοὺς ἀνωτέρω δωρητὰς συνδραμόντας πλεῖστα κοινωφελῆ ἔργα, εὐχόμεθα δὲ ὁλοψύχως, ὅπως τὸ παράδειγμά των εὕρῃ ἀνταξίους μιμητάς.

Ἡ Ἐπιτροπή.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Προτιθέμενοι ὅπως δημιουργήσωμεν ἀγροτικὴν καὶ γενικώτερον μορφωτικὴν δανειστικὴν βιβλιοθήκην εἰς τὸ σχολεῖον μας, παρακαλοῦμεν πάντα φιλοπρόοδον συμπολίτην καὶ κυρίως τοὺς ἀγαπητοὺς Καραβίτας ὅπως διὰ βιβλίων ἢ ἄλλως πως ἐνισχύσουν τὴν προσπάθειάν μας, βέβαιοι ὄντες ὅτι ἐξυπηρετοῦν θετικῶς τοὺς κατοίκους τῆς κοινότητος Καραβᾶ καὶ γενικώτερον τῆς ἀγαπητῆς μας νήσου.

Γεώργιος Κουκούλης
Δημοδιδάσκαλος Καραβᾶ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Ἀντωνίου καὶ Ἀθανασίου, ἐπανηγυρίσθη μεγαλοπρεπῶς εἰς Φριλιγγιάνικα καὶ Καστρισιάνικα. Συνεκεντρώθη πλῆθος συμπολιτῶν ἐξ ὁλοκλήρου σχεδὸν τῆς νήσου, τὸ δὲ ἑσπέρας ἐδόθησαν χοροὶ εἰς ἀμφότερα τὰ ὡς ἄνω χωρία διαρκέσαντες μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἐστάλησαν εἰς τὸν Σύλλογον Κοινωφελῶν Ἔργων Μυλοποτάμου Κυθήρων τὰ ἀκόλουθα χρηματικὰ ποσὰ ὑπὲρ τοῦ ἐν Μυλοποτάμῳ Κυθήρων Ἱεροῦ Βυζαντινοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

1ον) Παρὰ τῆς κυρίας Ἀντζολέτας Θεοδ. Κονόμου, δραχμαὶ διακόσιαι χιλιάδες (200.000).

2ον) Παρὰ τοῦ κ. Δημητρίου Κρίθαρη (μέσῳ τῆς κυρίας Ἀντζολέτας Θεοδ. Κόνομου) δραχμαὶ ὀγδοήκοντα δύο χιλιάδες πεντακόσιαι (82.500).

Τ' ἀνωτέρω δύο ποσὰ διετέθησαν δι' ἀγορὰν καλανάρχου τοῦ ἐν λόγῳ Ναοῦ.

3ον Παρὰ τῆς κυρίας Σταματούλας Γ. Βάρδη (μέσῳ τοῦ διδασκάλου κ. Δημητρίου Ι. Στρατηγοῦ Δραχμαὶ ἑκατὸν χιλιάδες.

Ὁ ἐν Χώρᾳ Κυθήρων Καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου καὶ καλλιτέχνης κ. Σπηλιόπουλος προσέφερεν προσωπικήν του ἐργασίαν, διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν δύο μεγάλων εἰκόνων τοῦ ἐν Μυλοποτάμῳ Κυθήρων Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας.

Αἱ εἰς διάφορα ἀντικείμενα προσφοραὶ διὰ τὸν ἐν Μυλοποτάμῳ Κυθήρων Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Πέτρου συνεχίζονται μετ' εὐλαβείας, καὶ ἐπὶ τούτῳ αἱ σχετικαὶ προβλέψεις εἶναι λίαν ἱκανοποιητικαί. Τὸ ἀμέσως ἀπασχολοῦν ζήτημα εἶναι ἡ κατασκευὴ ἐσωτερικῶν σουβάδων καὶ τέμπλου ἐπὶ τοῦ σημείου δὲ τούτου ὁ Σύλλογος Κοιν. Ἔργων Μυλοποτάμου Κυθήρων ἐπικαλεῖται τὴν βοήθειαν τῶν εὐλαβῶν ἀδελφῶν μας ἀνὰ πᾶσαν γωνίαν τῆς γῆς.

Ἐκ τοῦ Συλλόγου Κοινωφελῶν Ἔργων Μυλοποτάμου Κυθήρων.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ ΣΤΟ Δ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ

Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Σχολείου μας ἑορτάσθη ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Πρωτοχρονιᾶς. Εἰς τὴν Αἴθουσαν τοῦ Σχολείου ἐστήθη μεγαλοπρεπὲς Χριστουγεννιάτικο Δένδρο τὸ ὁποῖον ἐστολίσθη μὲ τὰ ὡραιότατα ἀπαραίτητα στολίδια τὰ ὁποῖα ἀπέστειλεν δωρεὰν ὁ φίλος τοῦ Σχολείου μας ἐξ Ἀθηνῶν κ. Παναγιώτης Ἐμ. Ποτήρης. Προσῆλθον ἅπαντες οἱ Κάτοικοι τῆς Κοινότητος, καὶ παρηκολούθησαν τὴν τελετὴν εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἐλήφθησαν φωτογραφίαι. Τέλος ἐπικολούθησεν ἡ διανομὴ τῶν δώρων διὰ λαχνοῦ εἰς τοὺς μαθητάς, τὰ ὁποῖα προσέφερον οἱ γονεῖς αὐτῶν. Τόσον τὸν κ. Ποτήρην, ὅσον καὶ τὸν Διδάσκαλον κ. Δρίτσαν ἐγκαρδίως συγχαίρομεν.

Ἀνδρέας Ποτήρης

Ο ΛΙΜΕΝΟΒΡΑΧΙΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΛΑΓΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν εὐχαρίστως τὴν κατωτέρω ἔκκλησιν συνηγοροῦντες ὑπὲρ αὐτῆς.

Πρὸς
Τοὺς Ἀπανταχοῦ Συμπατριώτας μας Κυθηρίους, Κυθηραϊκὰς Ἀδελφότητας, Συλλόγους, Σωματεῖα καὶ λοιπούς.

Ἀγαπητοὶ Κύριοι,

Διὰ τῆς παρούσης μου ἀποφασίζω καὶ πάλιν νὰ Σᾶς παρακαλέσω ὅπως μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ Σᾶς ζητήσω νὰ προσφέρετε μίαν ἐνίσχυσιν διὰ τὸν λιμενοβραχίονα Ἁγίας Πελαγίας τῶν Κυθήρων. Γνωρίζω ὅτι Σᾶς ἔχω γίνη ἐνοχλητικός. Γνωρίζω ὅτι αὐτοῦ στὰ ξένα τὸ χρῆμα βγαίνει μὲ πολὺ κόπον καὶ ἱδρώτα. Ἀλλὰ μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ κάνωμε ἀκόμη μίαν προσπάθειαν. Ἂς περιορίσωμε τὰ πλούσια καὶ περιττὰ ἔξοδά μας. Ἂς κάνωμε ἕνα «πάρτυ» ὄχι τόσο πολυτελές. Ἂς στερηθοῦμε καὶ δύο κινηματογράφους τὸν χρόνον καὶ τὴν οἰκονομίαν αὐτήν, τὸ χρῆμα αὐτὸ τῆς οἰκονομίας μας καὶ μερικὸ χρῆμα ἀπὸ τὸ περίσευμά μας, ἂς τὸ διαθέσωμεν γιὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀγαπητῆς μας Πατρίδος, τὸ Τσιρίγο. Τὸ νησὶ αὐτὸ ὅπου γενηθήκαμε, ποὺ μᾶς μεγάλωσε μᾶς ζητᾶ καὶ αὐτὸ νὰ ἐκπληρώσωμε μίαν ὑποχρέωσιν νὰ διορθώσωμε μία μεγάλην ἔλλειψιν, μίαν μεγάλην ἀνάγκην τὴν ἀσφαλῆ καὶ τακτικὴ συγκοινωνία ποὺ δὲν ἔχει τὸ Μυροβόλον αὐτὸ Νησὶ μας.

Ἀγαπητοὶ Συμπατριῶται,

Σχεδὸν ὅλα τά ἔργα τὰ ὁποῖα ἔχουν γίνη στὸ Νησί μας μέχρι σήμερον Σεῖς τὰ ἐφτιάσατε, μὲ τὸ χρῆμα Σας, μὲ τὴν εὐγενῆ Σας ψυχή, ὡς φιλόδωροι, φιλόπατρεις καὶ πραγματικοὶ Χριστιανοί. Ἐκεῖνο ὅμως ὅπου δὲν ἐφτιάσαμε ἀκόμη εἶναι τὸ Λιμάνι. Τόπος χωρὶς συγκοινωνία, Νησὶ χωρὶς λιμάνι, σὰν νἄχωμε σπίτι χωρὶς σκεπή. Τὸ λιμάνι αὐτὸ θὰ μᾶς ἐξυψώση, θὰ μᾶς δώση Τιμή, θὰ Μᾶς δώση τουρισμόν, θὰ μᾶς δώση εὐημερίαν καὶ πρόοδον στὸν τόπο μας. Θὰ σώση ἐπιβάτας καὶ ἐμπόριον, θὰ ἐξασφαλίση πυκνότερη συγκοινωνία, θὰ ἐξασφαλισθοῦν αἱ περιουσίαι τῶν θαλασσινῶν ἀπὸ τὰ φοβερὰ κύματα τοῦ Μαλέα καὶ τόσα ἄλλα εὐεργετήματα. Καὶ πέρασαν καπετανέοι καὶ πέρασαν θαλασσινοὶ ποὺ ἐνειρεύοντο, ποὺ διψοῦσαν τόσα καὶ τόσα χρόνια νὰ δοῦν, ἔστω καὶ ἕνα Σωτήριον Ἔργο στὸ Νησί μας ὅπου μᾶς ἀξίωσε ἡ Θεία Χάρις καὶ ἐφτιάσαμε. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι μικρό, πρέπει νὰ μεγαλώση γιὰ νὰ ἐξυπηρετηθοῦμε ὅπως πρέπει. Ὅλοι λοιπὸν νὰ κάνωμε μία προσπάθεια τὸ ἔργον αὐτὸ νὰ προχωρήση, νὰ μεγαλώση καὶ νὰ στερεώση. Τώρα ὅπου ὑπάρχει ἕνας ἄνθρωπος ποὺ θυσιάζει τὰ πάντα γιαυτὸν τὸν σκοπὸν—γιὰ τὸν Λιμενοβραχίονα τοῦ πολυαγαπημένου Νησιοῦ μας.

Ἐν Καραβᾷ τῶν Κυθήρων
τῇ 1 Ἰανουαρίου 1955
Μετ' ἐξαιρέτου Τιμῆς
Παναγ. Ι. Κορωναῖος

Τὰς ἀποστολάς Σας: Ἐθνικὴ καὶ Ἀθηνῶν Τράπεζα Ποταμοῦ Κυθήρων Λογαριασμὸν Λιμενοβραχίονος Ἁγ. Πελαγίας κ. Παν. Κορωναῖον ἢ Πουλάκην.
ἢ
Καὶ ἀπευθείας: Πρὸς τὸν κ. Παναγ. Κορωναῖον ἢ Πουλάκην
Καραβᾶ—Κυθήρων

Προσωρινὴ διαμονή: Χαροκόπου 66 Καλλιθέα.

ΜΟΝΗ ΜΥΡΤΙΔΙΩΝ
ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ 1954

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΘΗΡΩΝ
Ἀγαθοεργὸν Ταμεῖον «ἡ Μυρτιδιώτισσα»

Α.' Ἔσοδα

1. Ἐκ περιφορᾶς δίσκων	Δρχ.	867.552,40
2. Ἐξ ἐτησίων εἰσφορῶν Ἱ. Ναῶν καὶ Καθιδρυμάτων	»	49.609
3. Ἐξ ἐξομολογήσεων εἰς Ἐσταυρωμένον Χώρας	»	164.000
4. Ἐξ ἐράνου Δευτέρας τοῦ Πάσχα ἐν χώρᾳ	»	290.000
5. Ἐκ δωρεῶν καὶ δωρεῶν εἰς μνήμην	»	607
6. Ἐξ ἀδειῶν γάμων	»	59.000
7. Ἐξ ἐκποιήσεως ἀχρήστου ὑλικοῦ	»	60
Σύνολον ἐσόδων ἔτους 1954	»	1. 430.828,40
Ὑπόλοιπον προηγουμένου ἔτους	»	734.050
Γενικὸν σύνολον	»	2.164.878,40

Β.' Ἔξοδα

1. Ἔκτακτα βοηθήματα εἰς ἀσθενεῖς εἰς ἀπόρους	Δρχ.	1. 371.860
1. Διαφορὰ ἀναγωγῆς παλαιῶν εἰς δραχμὰς νέας ἐκδόσεως		793.006,20
Σύνολον ἐξόδων ἔτους 1954	Δρχ.	2.164.866,20
Ὑπόλοιπον εἰς νέον	»	12,20
	»	2.164,878,40

Ἐν Κυθήροις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1954

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γραμματεύς
Σταῦρος Χάρος Πρωθιερεύς — Σοφοκλ. Καλούτσης

Καλοῦνται πάντες οἱ βουλόμενοι, ὅπως ἐλέγξωσι τὸν παρόντα ἀπολογισμόν, ἐξετάζοντες τὰ στοιχεῖα τῆς διαχειρίσεως.

"ΠΗΓΗ ΠΛΟΥΤΟΥ,,

Σύμφωνα μὲ πληροφορίες ποὺ ἔδωσε στοὺς δημοσιογράφους ὁ Ὑπουργὸς τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως Κ. Ράλλης, ὁ ἀριθμὸς τουριστῶν ποὺ ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἑλλάδα τὸ 1954 ἀνῆλθε σὲ 158.000 ἔνατι 68.000 τοῦ 1952 καὶ τὸ συνάλλαγμα ποὺ εἰσεπράχθη ἀνῆλθε σὲ 24,5 ἑκατομμύρια δολλάρια ἔναντι 9½ τοῦ 1952.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ὁ Τουρισμὸς ἀποτελεῖ τὴν ἀσφαλέστερη πηγὴ γιὰ νὰ μπορέση ἡ Ἑλλάδα νὰ καλύψη τὴν παθητικότητα τοῦ ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν πληρωμῶν. Ἐπίσης ἀνήγγειλε τὰ τουριστικὰ ἔργα ποὺ θὰ γίνουν. Πουθενὰ ὅμως δὲν ἀναφέρονται τὰ Κύθηρα. Νομίζομεν ὅτι ὁ καιρὸς εἶναι ἀπολύτως κατάλληλος ὅπως οἱ Κυθήριοι προβοῦν ταταχέως εἰς σχετικὰ παρὰ τῇ Κυβερνήσει διαβήματα καὶ ὅπως ἤδη ἔχομεν σχετικὰς πληροφορίας μερικοὶ κινοῦνται πρὸς τοῦτο. Εὐχόμεθα αἱ ἐνέργειαί των ὅπως στεφθοῦν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας διότι πιστεύομεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ὁ Τουρισμὸς διὰ τὰ Κύθηρα εἶναι ἡ μόνη ἀσφαλὴς πηγὴ πλούτου.

ΕΝΑΣ ΕΥΓΛΩΤΤΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

Πέρισυ τὸ καλοκαῖρι οἱ Τουρίστες ἀφήσανε στὴ Μύκονο 800.000.000 παλαιὲς δραχμὲς.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Ραδιοσταθμοῦ Ἑνότλων τῆς Κυριακῆς 30-1-55 τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον συνέρχεται εἰς Ἀθήνας τὸ Διεθνὲς ποιητικὸν Συνέδριον ποὺ τῇ ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως προσεκάλεσεν εἰς Ἑλλάδαν ὁ Σύνδεσμος Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν. Οἱ σύνεδροι ἀνέρχονται εἰς ἑκατὸν πενήντα καὶ ἀντιπροσωπεύουν 32 χῶρες. Μέχρι τώρα συνέδρια τούτων ἔχουν γίνει εἰς Ἰταλίαν καὶ Βέλγιον.

Διὰ τὰ Κύθηρα ἡ εἴδησις ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν διότι οἱ 300 αὐτοὶ ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος πρόκειται νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ Κύθηρα καὶ τὰ Μακρυκύθηρα—τὸ νησὶ «σύμβολον» ὅλων τῶν Λογοτεχνῶν—ὅπως ἔχει ἤδη ἀνακοινώσει ὁ ποιητὴς κ. Κουτσοχέρας Ἂς ἔχουσι τοῦτο ἀπὸ τοῦδε ὑπ' ὄψιν των οἱ ἁρμόδιοι καὶ ἂς ἀναλογισθῶμεν τὸ τί ἔχουν νὰ κερδίσουν τὰ Κύθηρα ὅταν μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὰς ἑστίας των οἱ ὡς ἄνω ἀντιπρόσωποι δώσουν συνεντεύξεις των εἰς ἐφημερίδας, περιοδικὰ καὶ Ραδιοσταθμοὺς τῶν 32 χωρῶν των.

ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ

Ὁ ἐκδρομικὸς ὅμιλος «ΑΤΤΙΚΟΣ» ἐδήλωσεν ὅτι τὸ ἐρχόμενον Πάσχα θὰ ἐκδράμη εἰς Κύθηρα.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Ἔπειτα ἀπὸ λαμπρὰς ἐπιδόσεις καθ' ὅλα τὰ ἔτη τῶν σπουδῶν του ἀπεφοίτητεν τῆς Ὀδοντιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ ἐκ Μυλοποτάμου νεαρὸς συμπατριώτης μας κ. Γεώργιος Θ. Στρατηγός, ἀνεψιὸς τῶν εἰς South Benindiana ἄριστα ἐγκατεστημένων κ. κ. Σπυρίδωνος καὶ Ἰωάννου Γ. Στρατηγοῦ.

Τόσον τὸν κ. Γεώργιον Θ. Στρατηγὸν διὰ τὰς λαμπρὰς αὐτοῦ ἐπιδόσεις χάρις τῶν ὁποίων ἔλαβεν ἐπίζηλον βαθμόν, ὅσον καὶ τοὺς ἀγαπητοὺς αὐτοῦ θείους, οἱ ὁποῖοι παντοιοτρόπως συνέβαλον εἰς τὴν τελείαν αὐτοῦ μόρφωσιν ἐγκαρδίως συγχαίρωμεν.

Ἀνδρέας Ποτήρης

Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ διαμένοντος κ. Ἐμμανουὴλ Βλαχογένη ἢ Σκανδάλη δωρηθεῖσα εἰς τὸ σχολεῖον Μυλοποτάμου κινηματογραφικὴ μηχανὴ σημαντικῆς ἀξίας, λειτουργεῖ θαυμασίως ἐξυπηρετοῦσα μαθητὰς καὶ κατοίκους διὰ τῆς προβολῆς διδακτικῶν ταινιῶν, καθὼς καὶ Κυθηραϊκοῦ περιεχομένου.

Ὁ κ. Βλαχογένης εἶνε ἄξιος παντὸς ἐπαίνου, διὰ τὴν γενναιόφρονα δωρεάν του.

ΝΕΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΙΣ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΝ

Ἦρχισε πρὸ καιροῦ εἰς Μυλοπόταμον τὰς ἐργασίας του τὸ νεόκτιστον καφενεῖον τοῦ κ. Ἀθανασίου Δημ. Ποτήρη μὲ ὅλα τὰ σύγχρονα κομφὸρ καθαριότητος, ἀνέσεως καὶ ψυχαγωγίας. Τὰ μεγαλύτερα ὅμως πλεονεκτήματα συγκεντρώνει ὁ ἴδιος ὁ καταστηματάρχης, μὲ τὴν γνωστὴν περιποιητικότητα καὶ καλωσύνην αὐτοῦ.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΝ ΕΙΣ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΝ

Ἀπὸ τῆς 24ης Ὀκτωβρίου ἤρχισεν εἰς Μυλοπόταμον ἡ λειτουργία τοῦ Κατηχητικοῦ σχολείου ὑπὸ τὴν δ]νσιν τοῦ αἰδεσιμωτάτου κ. Ἐμμ. Ζερβοῦ.

Τὰ μαθήματα γίνονται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, τὴν ὁποίαν παρεχώρησεν ὁ δ]ντής του.

Τὸ σύνολον τῶν μαθητῶν τῶν τεσσάρων ἀνωτέρων τάξεων τοῦ σχολείου παρακολουθεῖ τὰ μαθήματα, εὐχῆς ἔργον ὅμως θὰ ἦτο ἂν τὸ κατηχητικὸν ἠδύνατο νὰ περιλάβη εἰς τοὺς κόλπους του καὶ ἐξωσχολικοὺς μαθητάς, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν ἀποχώρησίν των διακόπτουν πάντα δεσμὸν μετ' αὐτοῦ καὶ στεροῦνται πάσης περαιτέρω ἐπιμορφώσεως.

Ο ΓΕΩΡΓΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ

Ὁ Μυλοπόταμος ἀπέκτησεν ἐπὶ τέλους μετὰ ἀπὸ δισταγμοὺς καὶ ἀντιδράσεις τὸν γεωργικὸν συνεταιρισμόν του, χάρις εἰς τὴν πίστιν ὡρισμένων φιλοπροόδων γεωργῶν τῶν ὁποίων ἡγεῖται ὁ κ. Ἰ. Μαγουλᾶς. Κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐξελέγησαν τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου. Καὶ τὸ μὲν διοικητικὸν συμβούλιον ἀπετελέσθησαν ἀπὸ τοὺς κ.κ. Ἰωάννην Μαγουλᾶν πρόεδρον, Ἐμμ. Ζερβὸν ἀντιπρόεδρον, Χαράλ. Κ. Βλαχογένην Ταμίαν, Νικόλαον Ταμβάκην γραμματέα, καὶ Ἀνδρέαν Μπελέσην σύμβουλον, τὸ ἐποπτικόν, ἀπὸ τοὺς κ. κ. Ἰωάννην Βενέρην προϊστάμενον, Παναγιώτην Θ. Στρατηγὸν ἀναπληρωτὴν καὶ Ἰωάννην Μπελέσην σύμβουλον.

Ἡ πίστις ἡ ἐργατικότης καὶ τὸ ἦθος τῶν μελῶν ἀμφοτέρων τῶν συμβουλίων εἶνε τοιαύτη, ὥστε νὰ καθίσταται βεβαία ἡ πρόοδος τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἀπὸ τοὺς κόλπους τοῦ ὁποίου δὲν πρέπει νὰ λείψη κανεὶς γεωργός, ἐὰν πράγματι ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδόν του.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΕΝ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΩ

Τὴν 31 Ὀκτωβρίου καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἱστορικῆς ἐπετείου τοῦ — ΟΧΙ — ὁ διευθυντὴς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Μυλοποτάμου κ. Χρῆστος Δρίτσας, ἔδωσε διάλεξιν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ καφενείου τοῦ κ. Ἀθαν, Ποτήρη μὲ θέμα, «Ἱστορικὴ ἀξιολόγησις τῆς 28ης Ὀκτωβρίου».

Τὸ πυκνὸν ἀκροατήριον τὸ ὁποῖον παρηκολούθησε τὴν διάλεξιν. κατεχειροκρότησε τὸν ὁμιλητήν, ὁ ὁποῖος μὴ φειδόμενος κόπων, μοχθεῖ ὄχι μόνον διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν μαθητῶν του, ἀλλὰ καὶ τῶν κατοίκων ἀκόμη τοῦ χωρίου. Εὐτυχεῖς ἀληθῶς οἱ διαθέτοντες τοιούτους πνευματικοὺς ἡγέτας.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ ΜΑΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἀξιοπρόσεκτον ἔκκλησιν τοῦ «Κυνηγετικοῦ Ὁμίλου» Κυθήρων, πρὸς τοὺς κυνηγούς μας.

Ἐν Κυθήροις τῇ 2 Ἰανουρίου 1955

Συνάδελφοι Κυνηγοί

Γρήγορα ἀρχίζουν νὰ ἰσχύουν οἱ ἀπαγορευτικὲς διατάξεις γιὰ τὴν προστασία τοῦ ἐνδημικοῦ μας θηράματος τοῦ Λαγοῦ καὶ τῆς Πέρδικας. Ἂς ἑτοιμασθοῦμεν λοιπὸν ὅλοι μας οἱ κυνηγοί, μὲ ἀπόφαση, νὰ κυριαρχήσωμεν τοῦ ἑαυτοῦ μας, νὰ ἀφίσωμεν τὸν λαγὸν καὶ τὴν πέρδικα νὰ πολλαπλασιασθοῦν. Τὸ κλῖμα τοῦ Νησιοῦ μας, εἶναι καταλληλότατο. Κι' ἐμεῖς πάλι θὰ πληρωθοῦμεν μὲ εὐχαριστηση ὅταν θὰ ξαναεπιτραπῇ τὸ κυνήγι ἐξ ἄλλου θὰ εἴμεθα ἥσυχοι πὼς ἐκτελοῦμεν τὸ καθῆκον μας, καὶ ὅτι δὲν θὰ διατρέχωμεν τὸν κίνδυνον νὰ τιμωρηθοῦμε παρανομοῦντες.

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς

Ὁ Κυνηγετικὸς Ὅμιλος Κυθηρίων

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Ὁ ἐν Λειβαδίῳ ἐγκατεστημένος ὀρθοπεδικὸς τεχνίτης κ. Ἰωάννης Γεωργ. Κομηνὸς ἐργασθεὶς καὶ τελειοποιθεὶς εἰς τὸ κρατικὸν ὀρθοπεδικὸν ἐργοστάσιον ἀναπήρων πολέμου ἐν Ἀθήναις, ἐπισκευάζει καὶ κατασκευάζει πάσης φύσεως ὀρθοπεδικὰ μηχανήματα, τεχνικὰ μέλη, ζῶνας κοιλίας καὶ στομάχου, κηλεπιδέσμους, λαστέξ, σουτιέν, πέλματα κλπ. δι' ἐνήλικας καὶ παιδία.

Κατὰ τὰς Κυριακὰς ἀπὸ 8—12 π. μ. ἐργάζεται εἰς Ποταμόν, (πληροφίαι δίδονται ἀπὸ τὸ ἐκεῖ περίπτερον) τὰς δὲ ὑπολοίπους ἡμέρας εἰς Λειβάδι.

Πρέπει νὰ ὑποστηριχθῇ ὁπωσδήποτε ὁ ἐν λόγῳ συμπολίτης, διότι ἱκανοποιεῖ μίαν σοβαρὰν ἀνάγκην τοῦ τόπου. Πολυπληθεῖς ἐπαρχίαι στεροῦνται τοιούτων τεχνιτῶν, διότι εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχει ἐλάχιστος ἀριθμὸς ἐξ αὐτῶν, ἤτοι περίπου τριάκοντα πέντε.

ΤΙΜΗΤΙΚΟΣ ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Ὁ συμπατριώτης κ. Ἀνδρέας Βικέτος (Σεμιτέκολος) ταγματάρχης διαβιβάσεων, ἐκπαιδευθεὶς εἰς Ἀμερικήν, διορίσθη ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ΝΑΤΟ. Ἐγκαρδίως συγχαίρομεν τὸν ἀγαπητὸν συμπολίτην ἡ ἐπίλεκτος διάκρισις τοῦ ὁποίου, ἀποτελεῖ μεγάλην τιμὴν διὰ τὴν μικράν του πατρίδα.

ΤΟ 1.000.000 ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ Δ. ΕΡΓΩΝ

Ἡ εἴδησις ἐγγραφῆς εἰς σχετικὸν προϋπολογισμὸν πιστώσεως τοῦ Ὑπ. Δημοσίων Ἔργων ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν νέας ἐκδόσεως διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἀνακαινίσεως καὶ ἀσφαλτοστρώσεως τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Χώρας—Ποταμοῦ, μαρτυρεῖ καταβληθεῖσας ἐξαιρετικὰς προσπαθείας ἐκ μέρους Κυθηραϊκῶν παραγόντων καὶ δὶ' τοῦ βουλευτοῦ μας κ. Ἰωάννου Κοντολέοντος. Ὁ Κυθηραϊκὸς Λαὸς εὐχόμενος τὴν τελικὴν καὶ ταχεῖαν ἔγκρισιν τῆς πιστώσεως καὶ ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, γνωρίζει κάλλιστα νὰ τιμᾷ καὶ νὰ εὐγνωμονῇ τὰ ἄξια τέκνα του ποὺ φροντίζουν καὶ μοχθοῦν διὰ τὴν εὐημερίαν του.

ΕΝΔΕΔΕΙΓΜΕΝΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Ἵδρυμα Τουρισμοῦ Κυθήρων
Ἐν Κυθήροις τῇ 10 Δ]βρίου 1954
Ἀριθ. πρωτ. 21.

Πρὸς
Τὸ εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας Ἀττικῆς Ἡρακλείτου 3.
Εἰς Ἀθήνας

Παρακολουθοῦντες μετ' ἐνδιαφέροντος τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν ἐκτελεσθέντα ἔργα ὁδοποιΐας εἰς τὴν νῆσον μας διὰ χρημάτων εὐγενῶς χορηγηθέντων παρὰ τοῦ ὑμετέρου Ταμείου, ὡς καὶ γενικώτερον τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν στοργὴν μεθ' ἧς περιβάλλετε τὴν μικρὰν νῆσον μας, παρακαλοῦμεν δεχθῆτε τὰς θερμοτέρας τῶν εὐχαριστιῶν μας καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ.

Διατελοῦμεν μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩΑΝ. Π. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΤΣΕΚ

Ἐπειδὴ πολλοὶ συμπατριῶται κάτοχοι τσέκ τὰ φυλάσσουν ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα, ἂς ἔχουν ὑπ' ὄψιν των ὅτι αἱ Τράπεζαι τὰ πέραν τῶν ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των τσέκ δολλαρίων ἢ λιρῶν δέχονται πρὸς εἴσπραξιν μόνον, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπιβαρύνονται δι' ἐξόδων οἱ δικαιοῦχοι καὶ νὰ καθυστεροῦν εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ προ